

SANATHANA SARATHI - STUDENI 2012. GODINE

UVODNIK

KRALJEVSTVO LJUBAVI

Stigavši na pozornicu koja je bila smještena u Sai Kulwant dvorani, Svami je zapazio studenta koji je sjedio iza Njegovog stolca s fotoaparatom u ruci. Svami ga je upitao: „*Idhar Kyon Baitha Hai – Zašto sjediš ovdje?*“ „*Svami, Mein Apki Photo Kheenchuga – Svami, ja ću Te fotografirati.*“ „*Camera Mein Reel Hai – Je li u fotoaparatu rola filma?*“, upitao je Svami. Kada je student odgovorio potvrdno, Svami je rekao: „*Dekho, Camera Main Kabhi Photo Aata Hai, Kabhi Nahin Aata. Dil Mein Photo Kheenchu. Usmein Permanent Photo Aata Hai – Znaš, nekada fotoaparat snimi fotografiju, a nekada ne. Napravi fotografiju u svojem srcu. Tada ćeš imati trajnu fotografiju.*“ Na taj je način Bhagavān prenosio istančane istine studentima i poklonicima u svakodnevnim razgovorima. Potaknuo je sve da svoje srce pretvore u hram i da u njemu postave Boga.

Nakon što je objavio svoje avatarstvo 1940. godine, Bhagavān je krenuo na velika putovanja kako bi prenio duhovne istine mnoštvu ljudi i pružio im izravno iskustvo Svoje božanskosti. Mnogi su ljudi izgradili hramove i pozvali Ga da ih otvori. U takvim je prilikama Bhagavān uglavnom davao sljedeću poruku: „Vi gradite hramove od cigle i žbuke, ali pravi hram je vaše srce u kojemu Bog stalno boravi.“

Takvim uzvišenim učenjima i svojom neograničenom božanskom ljubavlju, Bhagavān je u hramove preobrazio srca milijuna ljudi širom svijeta. Ovo prošireno izdanje Sanathane Sarathi krije u sebi nezaboravne uspomene na Njegovu božansku ljubav i vjerojatno predstavlja najveće bogatstvo čovječanstva na Zemlji. Avatar ljubavi utjelovio se na Zemlji kako bi izbrisao umjetne granice koje je stvorio čovjek na temelju kaste, boje kože, zemlje u kojoj je rođen, porijekla, zajednice u kojoj živi, rase i religije ili regije i ujedinio svijet u jedno kraljevstvo ljubavi u kojemu je svako srce Božji hram. Slava, veličanstvenost i veličina toga kraljevstva sve će više rasti i postavljena je na snažnim stupovima istine *satya*, ispravnosti – *dharma*, mira – *śantī* i nenasilja – *ahimsa*.

Osvježavajući uspomene na Bhagavānovu božansku ljubav, pretvorimo svoje srce u pravi Božji hram, uklanjajući sve razlike i pretvorimo svijet u mjesto ljubavi i mira, dijeleći svoju ljubav sa svima. To će biti najprikladniji način iskazivanja poštovanja Bhagavānu.

- Urednik

BHAGAVĀNOV GOVOR ODRŽAN 25. SRPNJA 1996. **GODINE**

DOŽIVLJAJ JEDINSTVA ČOVJEKA I BOGA

Ni pokorom niti hodočašćem, kao ni proučavanjem svetih spisa niti molitvom ne može se prijeći ocean života. Moguće ga je prijeći samo služenjem pobožnih.

Sanskrtski stihovi

ZABORAVITE SVE RAZLIKE I VJERUJTE U JEDINSTVO

Čovjek ne može ostvariti životni cilj samo odlaženjem u šumu i vršenjem pokore, napuštanjem obitelji, prijatelja i vlasništva. Čak i ako se ovlada zapovijedima – *śāstra* i provodi molitva – *japa* od jutra do večeri, nije moguće ostvariti ispunjenje u životu. Trebali biste služiti one koji su plemeniti, služiti u društvu i prepoznati načelo jednote kako biste prešli ocean svjetovnosti koji je temeljni uzrok beskrajnog kruga čovjekovog rađanja i umiranja.

U ovom je velikom svijetu znatan broj intelektualaca i znanstvenika. Ostvaruju li oni mir u svojem životu barem jedan trenutak? Razumiju li oni što mir i sreća znače? Kada netko nije u stanju ostvariti mir i sreću u životu, od kakve je koriti sve ostalo? Mir je temeljni cilj ljudskoga života. Bez mira ljudski život nema vrijednosti. To je razlog zbog kojega je Thyagaraja pjevao: „Nema sreće bez mira.“ Čovjek može biti sretan samo kada je postigao mir. U protivnom, ako nema mira, njegov će se cijeli život pretvoriti u noćnu moru. Slijepcu sve izgleda tamno. Isto tako, bez obzira na vašu veličinu, svijet vam ne znači ništa kada spavate.

Ne biste smjeli biti u zabludi kako su oči namijenjene da biste vidjeli nešto i sve u ovom svijetu. Čak i ptice, životinje i kukci imaju oči. Od kakve su koristi ako netko ne može vidjeti božanski sjaj u svojim očima? Uši su vam dane da biste slušali božanski zvuk svetog sloga *om* – *pranava*, a um je namijenjen da biste doživjeli mir. Koji je razlog što čovjek ne može doživjeti mir? Postoji pet vrsta uzroka tuge – *kleśa* koji čovjeku uzrokuju patnju. To su neznanje – *avidyā*, osjećaj za ego – *asmita*, strast – *rāga*, mržnja – *dveṣa* i strah od smrti – *abhiniveśa*.

Što se podrazumijeva pod neznanjem – *avidyā*? 'Vid' znači znanje. Prema tomu, *avidyā* određuje pomanjkanje znanja. Što je to pomanjkanje znanja? To nije pomanjkanje svjetovnog znanja. To je pomanjkanje znanja o vašoj božanskoj prirodi. Čovjek sebe zbog neznanja smatra smrtnikom i neznaalicom. Takvoj je osobi nemoguće ostvariti mir. Onaj tko se našao u stisku neznanja, vodi svjetovni život poistovjećujući se s tijelom i umom. Njemu nedostaje mudrosti da bi spoznao da je božanski. Vežanost za tijelo i vežanost za svijet

uzrokuju mu veliku patnju. Sve je to posljedica neznanja koje čovjeku uzrokuje neizrecivu patnju.

Drugi uzrok tuge je osjećaj za ego – *asmita*. Čovjek nije u stanju prepoznati temeljni uzrok ovog, svjetovnog života i sve patnje koja je s njim povezana. On zaboravlja da je njegov um temeljni uzrok cjelokupne patnje. Kao posljedica toga, on postaje žrtvom neznanja i privida. Podložan je raznim vrstama patnje zato što nije u stanju nadzirati svoj um koji uzrokuje cjelokupnu patnju, tugu i poteškoće. Osjećaj za ego predstavlja nesposobnost čovjeka da razumije pravu prirodu čovjeka, što je temeljni uzrok cjelokupne patnje.

Strast – *rāga* još je jedan uzrok tuge koji čovjeku nanosi patnju. Što se podrazumijeva pod sklonošću? U ovom slučaju *rāga* ne predstavlja melodiju pjesme. Željati ovo, ono i sve predstavlja sklonost. Kada želje postanu neograničene, strast - *rāga* postaje bolest – *roga*. Čovjek pati zato što nije u stanju nadzirati svoje želje. Zato bi čovjek trebao nadzirati svoje želje. To je razlog što se kaže: 'Manje prtljage čini putovanje udobnijim.' Zbog svojih neograničenih želja čovjek gubi ravnotežu uma, postaje zaveden i zaboravlja istinsko i vječno načelo božanskosti i, kao posljedicu toga, proživljava veliku patnju. Zato biste, prije svega, trebali postaviti granice svojim željama. Tako dugo dok su vaše želje neograničene, ne možete ostvariti mir. Možete imati želje, ali one moraju biti u određenim granicama.

Razvijte jednak odnos prema svima

Nakon toga dolazi tuga uzrokovana mržnjom – *dveša*. U trenucima kada mu je teško, kada pati i doživljava gubitak, čovjek očekuje da će mu netko blizak priteći u pomoć. Ako mu ta osoba uskrati pomoć, njegovo se očekivanje pretvara u mržnju. U ovom svijetu čovjeku uzrokuje patnju i ono što je dobro i ono što je loše. Sve ono što je dobro neće neophodno podariti i sreću, a isto tako ni sve ono što je loše neće uvijek uzrokovati patnju. Kako nam nešto uzrokuje patnju? Tulsidas nam daje jedan primjer za to. On je rekao: „Ja pozdravljam ljude koji su dobri, kao i one koji su loši.“ Možda ćete reći da ima smisla pozdravljati osobu koja je dobra. Ali, od kakve je svrhe pozdravljati osobu koja je zla? Osoba koja je zla nanosi vam patnju kada ju sretnete. Isto tako će vas rastužiti odlazak osobe koja je dobra. Zato je Tulsidas pozdravljao osobe koje su zle kako mu ne bi prilazile. Isto tako, pozdravljao je i ljude koji su plemeniti kako ne bi otišli od njega.

Povezivanje s lošom osobom i rastanak od plemenite jednako uzrokuju patnju čovjeku. Ljudski se život sastoji od sastajanja - *samyoga* i razdvajanja – *viyoga*. Opisuje se kao ocean s nemirnim valovima sastajanja i razdvajanja. Tko može prosuditi što je dobro, a što je loše? Zato, kao što nas Gīta uči, trebali bismo se odnositi jednako u radosti i tuzi, dobitku i gubitku, pobjedi i porazu. Odnosite se smireno prema sreći i tuzi. Kako biste postigli mir, trebali biste vježbati jednak odnos prema svima. Nemojte nekoga smatrati dobrim, a nekoga

drugoga lošim. Vidite Boga u obojici. Isto istinsko Sebstvo – *ātman* prisutno je u obojici. To je osjećaj jednote – *ekātmabhāva* i božanskosti – *divyātmabhāva*. Tijela se razlikuju, sklonosti uma su različite, ali božanskost je jedna i ista u svima.

Poistovjetite se sa Sebstvom

Imena i likovi mogu se mijenjati, ali božanskost se ne mijenja. Tako dugo dok primjećujete različitosti, ne možete postići mir. To je razlog zašto je Tulsidas zagovarao načelo jednote. On je smatrao Boga kao onoga koji boravi u nutrini svih bića i doživio je jednotu. Često vam ponavljam da vi niste jedna osoba nego tri: ona za koju vi mislite da jeste, ona za koju drugi misle da jeste i ona koja stvarno jeste, što određuje poistovjećivanje s tijelom – *dehātmabhāva*, poistovjećivanje s dušom pojedinca – *jivātmabhāva* i poistovjećivanje s Bogom – *ekātmabhāva*. Sve religije, bilo da se radi o kršćanstvu, islamu, jainizmu ili sikhizmu, objavljuju istu istinu. Isus je prvo govorio: „Ja sam Božji glasnik.“ Nakon toga je govorio: „Ja sam sin Božji.“ Na trećoj razini govorio je: „Ja i moj otac smo Jedno.“ Ista se istina odražava u tvrdnjama: „Ja sam svjetlost. Svjetlost je u meni. Ja sam svjetlost.“ Suština i cilj svih religija su isti. Bog je jedan i isti za sve. Zašto bi onda trebale postojati razlike, sukobi, tvrdnje i protutvrdnje? Sve su to znakovi neznanja. Samo sulude osobe koje na razumiju pravo značenje božanskosti, stvaraju takvu pomutnju i sukobe. Zato, nemojte stvarati nikakve razlike. Nemojte kritizirati bilo koju religiju ili duhovnu praksu. Svatko ima pravo slijediti put koji je odabrao i doživjeti sreću. Kada je svakomu omogućena sloboda da slijedi religiju koju je sam odabrao na način koji želi, može doživjeti božanskost.

Nemojte razmišljati o propustima drugih

Kako možete pružiti mir drugima kada ga ni vi sami nemate? Zato bi, prije svega, trebali postići mir. Nakon toga, proširite ga u svojem domu i svojem selu. Na taj biste način trebali postupno posvuda širiti mir. Postignite mir u sebi i oko sebe. To je prava duhovna vježba. Osim toga, nemojte postati uskogrudni. Nemojte procjenjivati ono što je dobro i loše kod drugih. Razvijte svoju dobrotu. Sačuvajte svoju čistoću. To bi trebao biti vaš cilj. S druge strane, ako gledate pokvarenost drugih, pokvarenost će ući i u vas. Evo jednog primjera koji to oslikava. Imate fotoaparatus i želite fotografirati nekoga tko je ispred vas. Kada namjestite leću i kada pritisnete na gumb, vi ćete sliku te osobe spremiti u fotoaparatus. Isto tako, kada usredotočite leću svojega promatranja na pokvarenost drugih i pritisnete na gumb budnosti – *buddhi*, njihova će pokvarenost biti spremljena u vama. Obično ljudi fotografiraju one koji su im dragi. Budući da volite dobre ljude, usredotočite svoj um samo na njih. Tada će vaši osjećaji postati jedno s njihovim. Zato nemojte razmišljati o pokvarenosti

drugih, jer ako nastavite razmišljati o tomu i sami ćete postati pokvareni. Kakvi su osjećaji takvi su i ishodi, postajete ono što mislite – *yad bhāvat tad bhavati*.

Razvijte jedinstvo i doživite božanskost

Jednom su pastirice – *gopikā* došle Rādhī i rekle joj: „Ti stalno razmišljaš o Krišni. Kao ishod tog stalnog promišljanja o Krišni i ti sama možeš postati Krišna. Kada Rādhā postane Krišna i kada nema dvojnosti, kakvu ćeš sreću iz toga steći?“ Tada je Rādhā odvratila: „O, pastirice, stalnim promišljanjem o Krišni ja mogu postati Krišna. Isto tako, kao što Krišna stalno promišlja o Rādhī i On može postati Rādhā. I tada će njih oboje biti Rādhā i Krišna.“ Zato, kada vi mislite na Boga, Bog isto tako misli na vas. Na taj način vi stvarate Boga. Tko stvara Boga? Poklonik stvara Boga i Bog stvara poklonika. Što je onda zajedničko Bogu i pokloniku? To je moć stvaranja. Kao što Bog ima moć stvaranja, isto tako ima i čovjek. Moć stvaranja ista je kod oboje. Pokušajte doživjeti božanskost razumijevanjem tog načela jedinstva. Zaboravite sve različitosti i vjerujte u jedinstvo. Onaj koji poznaje Brahmana stvarno i postaje Jedno s Brahmanom - *brahmavid brahmaiva bhāvatī*.

Svatko zna da mora umrijeti, prije ili kasnije. Ipak, svatko želi živjeti što duže i nitko ne želi umrijeti. To je povezano s tugom vezanom uz strah od smrti – *abhiniveśa* koji utječe na čovjeka. Koji je temeljni uzrok čovjekove tuge? Glavni razlog su svjetovne želje. Vi postajete žrtvom različitih tuga – *kleśa* kada zaboravite svoju pravu prirodu i usredotočite svoj um na svijet. Budite sretni s onim što imate. Zašto brinuti o nečemu čega nemate? Nemojte težiti za stvarima koje nemate. To je vaša prava duhovna vježba – *sādhana*. Kada niste zadovoljni s onim što imate i stalno brinete o onomu što nemate, kako onda možete doživjeti sreću? Zato budite zadovoljni s onim što imate i podijelite to s drugima. Razvijte takvu širokogrudnost. U ovom prostranom svijetu i ljudi bi trebali biti širokogrudni. Onaj tko nema širokogrudnosti uopće nije ljudsko biće. Zato biste trebali proširiti svoje srce. Kako to možete učiniti? Trebate ga ispuniti ljubavlju. Kada ispuniti svoje srce ljubavlju, tada vas neće obuzimati nikakve tuge – *kleśa*. Imat ćete snage suočiti se sa svim izazovima i ići naprijed.

Ispunite svoje srce ljubavlju

Mnogi mi ljudi upućuju molitve da im podarim široko srce. Što u ovom slučaju srce predstavlja? To ne podrazumijeva fizičko srce. Kada se vaše fizičko srce proširi, vi postajete bolesnik i morate na operaciju. Velika je razlika između fizičkog srca i duhovnog srca. Fizičko je srce kao glavni prekidač za građevinu koju predstavlja ljudsko tijelo. Ono je samo glavni prekidač, ali ne i 'električna energija'. Gdje se nalazi električna energija? Blista poput bljeska munje među tamnim oblacima koji nose kišu. Gdje se nalazi taj bljesak? Ta blistava snaga prisutna je u leđnoj moždini. Naziva se i životna energija koja prolazi živcem u

sredini kralježnice – *sušumna*. Kroz taj živac energija dolazi do glavnog prekidača kojeg predstavlja srce. Ako to ne znate možete i sami preispitati.

Liječnici izvode operaciju na srcu. Ako mislite da je životno načelo prisutno u fizičkom srcu, kamo ono odlazi kada se izvodi operacija? Budući da život nije prisutan u srcu, uređaj koji zamjenjuje srce i pluća koristi se tijekom operacije na srcu. Duhovno srce – *hrdaya* nije ograničeno na tijelo, ono je prisutno posvuda. Duhovno srce prisutno je u tijelu od vrha glave do nožnih prstiju. Kada se mrav popne na vaše stopalo, vi toga odmah postanete svjesni. Gdje je vaše duhovno srce? Ono je prisutno i u vašem stopalu. Kako biste inače postali svjesni mrava koji hoda po vašemu stopalu. Fizičko srce smješteno je na jednom određenom mjestu u tijelu, dok duhovno srce prožima cijelo tijelo. Fizičko srce pomaže u kolanju krvi, ali nema nadzora nad životom.

Božje je ime lijek za sve vaše bolesti

Studenti!

Bez obzira na to s kakvim se poteškoćama suočili, stalno mislite na Boga i ostanite smireni. Uvijek budite sretni. Sve su poteškoće kao oblaci koji plove nebom, dođu i prođu. U svijetu ne postoje oblaci koji bi trajali vječno. Spoznajte tu istinu i provedite svoje vrijeme u promišljanju o Bogu ne ostavljajući prostora brigama. U teškim vremenima trebali biste sve više i više misliti na Boga. Mnogi ljudi kritiziraju i vrijeđaju Boga kada se suoče s poteškoćama govoreći: „Ima li On uopće oči? Zar ne vidi nevolje u kojima sam se našao? Ima li On uopće uši? Zar ne može čuti moje vapaje?“ Trebali biste upućivati još iskrenije molitve Bogu kada ste uronili u poteškoće. Tražitelj na duhovnom putu – *sādhaka* trebao bi se čvrsto držati svoje duhovne vježbe – *sādhanā* bez obzira na to gdje bio. Bolesnik mora uzimati lijek, bio on u bolnici ili kod kuće. Ne može reći: „Već sam primljen u bolnicu, zašto bih onda trebao uzimati lijek?“ Isto tako i vi biste stalno trebali promišljati o Bogu i u trenucima radosti i u trenucima tuge. Tek će tada Božje ime postati lijek za sve vaše bolesti.

(Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom '*Sivaya Parameswaraya...*')

Iz Bhagavānovoga govora održanog u Sai Kulwant dvorani, Prasanthi Nilayam, 25. srpnja 1996. godine

Ljubav – *prema* riječ je od dva sloga na teluškom. Ali u tom kratkom i malom svijetu sadržan je cijeli Univerzum – *akšaya jagat*. Nažalost, danas je malo svijesti o snazi te ljubavi. Zaogrnuti u svoje beznačajne vezanosti, ljudi danas zanemaruju moć te beskrajne, svete i sveobuhvatne božanske ljubavi. Ljubav je povezana s besmrtnošću. Ona je nektar. Ne postoji ništa na svijetu što bi se moglo usporediti s njom.

- Baba

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

VELIKA SVEČANOST UVOĐENJA U VEDSKI STUDIJ – UPANAYANA

U Prasanthi Nilayamu održana je velika svečanost 27. rujna 2012. godine kako bi se izveo masovni obred uvođenja u vedski studij prilikom kojega se tijekom svečanog obreda vežu vrpce oko zglavka ruke – *upayanana* za više od 600 mladih pripravnika – *vatu*. Svečanost je organizirala Sri Sathya Sai seva organizacija iz države Karnataka i održana je u Sai Kulwant dvorani koja je za tu svečanu prigodu bila prekrasno ukrašena šarolikim ukrasima i lijepim dekoracijama izrađenim od palminog lišća, velikim slikama bogova i božica te raznovrsnim cvijećem. Veliki, izrezani lik majke Gāyatrī ukrašavao je središnji prostor dvorane. Svečanosti *upanayana* prethodilo je obredno kupanje Bhagavānovih svetih sandala – *pādukā* svetom vodom iz tisuća posuda pod nazivom *sahasrā kālašabhiṣeka* koji je izveden za mir i dobrobit svih.

Obredno kupanje svetih sandala – *sahasrā kālašabhiṣeka*

Program obrednog kupanja svetih sandala započeo je u 6 sati ujutro 26. rujna 2012. godine pjevanjem Veda, nakon kojega je slijedila molitva upućena Gospodu Ganeši, štovanje tisuću svetih posuda uz pjevanje svetih vedskih mantri koje su pjevali svećenici. Nakon iskazivanja štovanja vodi, u tisuću posuda obavljeno je obredno kupanje – *abiṣeka* svetih sandala – *pādukā* Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe koje su bile položene na pokretnom oltaru koji je bio postavljen ispred Bhagavānovog posljednjeg počivališta. Obred je izvelo više od 1 000 poklonika koji su prilazili jedan po jedan i ponudili posvećenu vodu iz posude na Bhagavānove sandale, uz veliku predanost. Slijedio je program bhajana koje su vodili poklonici iz Karnatake. Po završetku bhajana slijedilo je izgovaranje 108 imena Bhagavāna – *aṣtotaraśatanāmālī*. Jutarnji je program završio izvođenjem aratija u 11.20 sati, nakon što je svima okupljenima u dvorani podijeljen prasadam.

Poslijepodnevni je program započeo u 16.30 sati pjevanjem Veda. Slijedio je poučan govor na temu „Važnost i unutarnje značenje obreda *upanayana* i Gāyatrī mantrē“ kojega je održao uvaženi poznavatelj sanskrta gospodin R. Ranganath, ravnatelj R. V. instituta za sanskrtske studije u Bengaluru. Uvaženi je predavač objasnio značenje obreda *upanayana* i Gāyatrī mantrē, navodeći mantrē iz Veda koje se odnose na tu temu, podsjetio je duhovne pripravnike na odgovornosti koje sa sobom nosi zavjet celibata tijekom razdoblja učeničkog života – *brahmacarya*. Završne riječi o važnosti izgovaranja Gāyatrī mantrē došle su od Bhagavāna kada je puštena snimka Bhagavānovoga govora na tu temu putem javnog sustava za prikazivanje. Nakon toga izveden je kratki program bhajana koje su vodili mladi iz države Karnataka. Program je završio izvođenjem aratija u 18.15 sati.

Obred *upanayana*

Masovni obred uvođenja u vedski studij prilikom kojega se tijekom svečanog obreda vežu niti oko zglavka ruke – *upayanana* započeo je u 8.15 sati u Sai Kulwant dvorani gdje se smjestilo više od 600 duhovnih pripravnika s roditeljima. Sjeli su u redove, sa svim potreštinama neophodnima za izvođenje obreda – *pūjā*, dana 27. rujna 2012. godine. U skladu s uputama koje je davao glavni svećenik, duhovni pripravnici i njihovi roditelji izvodili su bogoštovni obred korištenjem materijala koje su pripremili za izvođenje obreda, dok je skupina svećenika pjevala prikladne vedske mantrē. Upute koje je davao glavni svećenik prevedene su na engleski jezik i na teluški kako bi ih mogli pratiti oni koji ne razumiju kannada jezik. Dobrovoljci su pomagali duhovnim pripravicima i njihovim roditeljima u izvođenju obreda.

Uvodni su se obredi sastojali od iskazivanja štovanja Gospodu Ganeši – *ganapati pūjā*, izgovaranjem svetih riječi – *svasti vācana*, iskazivanje štovanja devet planeta – *navagraha pūjā* i obredno štovanje Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Nakon toga su roditelji blagoslovili duhovne pripravnike na način da su posuli neoljuštena ječmena ili rižina zrnca, koja se koriste pri obredima, kao znak blagostanja – *akšata* po njihovim glavama i zavezali vrpcu koja se nosi na zglavku – *kankana*, oko njihovog zglavka. U međuvremenu su roditeljima bile podijeljene svete niti nakon što je za njih bio zamoljen blagoslov Bhagavāna. U isto su vrijeme svećenici ponudili žrtvene prinose u žrtvenu vatru uz pjevanje vedskim mantri. Poslije toga izveden je obred vezanja svetih niti – *upanayana* tijekom kojega su roditelji ponudili svete niti duhovnim pripravicima uz pjevanje vedskih mantri i radosne zvukove svečane glazbe. Nakon obreda *upanayana* slijedila je pouka duhovnih pripravnika o brahmanu i izgovaranju Gāyatrī mantrē – *brahmopadeśa*. Sasvim je primjereno da je Bhagavān sâm uveo pripravnike u izgovaranje Gāyatrī mantrē kada je puštena snimka Gāyatrī mantrē koju pjeva Bhagavān. Nakon toga su duhovne pripravnike roditelji ovjenčali cvjetnim vijencima i povezali im povez oko glave. Po završetku toga

dijela obreda, svi su duhovni pripravnici ustali i zamolili milodare – *bhikṣā* od svojih roditelja. Roditelji su im poklonili milodare i blagoslovidi ih. Svečani obredi *upanayana* i *brahmopadeśa* završili su u radosnom ozračju uz izvođenje aratija. Na kraju su duhovni pripravnici sa svojim roditeljima u povorci napravili krug oko mandira. Bogati je obrok ponuđen duhovnim pripravnicima, njihovom roditeljima i svim poklonicima u južnoindijskoj kantini, povodom ovoga radosnoga događaja.

Koncert poklonstvene glazbe

Večernji se program sastojao od koncerta poklonstvene glazbe u izvedbi uvaženog pjevača klasične glazbe R. K. Pasanna Kumara s pratnjom. Započevši svoju izvedbu u 16.45 sati, pjevač je držao slušatelje u stanju zanosa produhovljenom izvedbom pet skladbi glazbe iz Karnatake, među kojima se našla i skladba o majci Gāyatrī i još jedna posvećena Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi da bi svoj koncert završio bhajanom. Po završetku koncerta pjevač je na poklon dobio odjeću, a njemu kao i umjetnicima koji su bili u njegovoj pratnji podijeljeni su pokloni. Slijedio je kratki program bhajana i podjela prasadama. Bhajan 'Subrahmanyam Subrahmanyam' otpjevao je Bhagavān na snimci koja je puštena, a okupljeni poklonici pridružili su se pjevanju u zboru. Program je završio izvođenjem aratija u 18.35 sati. Time je završena svečanost obreda *upanayana*.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ DRŽAVA UTTAR PRADESH I UTTARAKHAND

Više od 1 000 poklonika stiglo je na hodočašće u Prasanthi Nilayam iz država Uttar Pradesh i Uttarakhand u trajanju od četiri dana, od 9. do 12. listopada 2012. godine. Tijekom toga hodočašća Sai mladi iz te dvije države izveli su 9. listopada 2012. godine dirljiv program Qawali u pravoj sufi tradiciji u Sai Kulwant dvorani. Program je započeo u 17 sati nakon pjevanja Veda. Započevši svoju izvedbu pjesmom molitvom upućenom Gospodu Ganeši, pjevači su uspjeli održati slušatelje u stanju zanosa gotovo 45 minuta melodioznim Qawali pjesmama posvećenim Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi. Izvedene uz osjećaj predanosti, uz odličnu glazbu, sve su skladbe doprle do dubine srca slušatelja. Po završetku programa sudionicima je podijeljena odjeća. Slijedio je program bhajana kojega su vodili mladi iz država Uttar Pradesh i Uttarakhand. Program je završio izvođenjem aratija u 18.10 sati nakon što je svima okupljenima podijeljen prasadam.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ UJEDINJENOG KRALJEVSTVA

Skupina poklonika iz Ujedinjenog Kraljevstva došla je na hodočašće u Prasanthi Nilayam tijekom listopada 2012. godine. Skupina je izvela dva programa poklonstvene glazbe u Sai Kulwant dvorani 11. i 12. listopada 2012. godine. Prožeti svjetlošću Bhagavānove ljubavi, ti su poklonici, koji se nazivaju „Hodočasnici Saijeve svjetlosti – *Sai Jyoti*“, tijekom svojih izvedbi iskazali su produhovljeno glazbeno poštovanje Bhagavānu.

Program klasične glazbe “Sai Anandam“

Prva program, 11. listopada 2012. godine, pod nazivom 'Sai Anandam – Saijevo blaženstvo' izvela je poznata glazbenica, gospođa Roopa Panesar s pratnjom. Glazbeni instrumenti na kojima je program izveden bili su: sitar, tak, shehnai, tabla i santoor. Prepuni Bhagavānove ljubavi, ti su umjetnici ispunili cijelo ozračje dubokim poklonstvenim žarom svojom izvedbom klasične glazbe, koja je započela u 17 sati molitvom upućenom duhovnom učitelju – *guru* i zaokupili su pažnju slušatelja gotovo sat vremena. Duboko poklonstveno raspoloženje umjetnika doprinijelo je stvaranju božanske glazbe. Tijekom izvedbe otpjevane su i pjesme „Antar Jyoti Jalao Sai – O, Gospode Sai, upali unutarnju svjetiljk“, „Hum Sab Milkar Mangal Gayen – Pjevajmo svi svečane pjesme“, „Om Hari Hari Om“ prilagođene na različite melodije raga među kojima su bile i Rag Yaman Kalyan, Rag Megh i Rag Bahar. Kada su završili svoju uzvišenu glazbenu izvedbu u 18 sati, bili su nagrađeni glasnim i dugotrajnim pljeskom slušatelja. Nakon toga su dobili odjeću i podijeljeni su im pokloni. Slijedio je program bhajana i podjela prasadama. Velika završnica ovog prekrasnog koncerta bila je snimka bhajana „Madhura Madhura Murali Ghanashyama“ kojega je otpjevao Bhagavān. Program je završio izvođenjem aratija u 18.15 sati.

Potpuri poklonstvenih pjesama

Poklonici iz Ujedinjenog Kraljevstva predstavili su 12. listopada 2012. godine svoj drugi program poklonstvene glazbe. Njemu je prethodilo pjevanje vedskih mantri u izvedbi vedskih učenjaka iz Bengalurua. Započevši izvedbu svoje poklonstvene glazbe u 17.15 sati klasičnom instrumentalnom skladbom, glazbenici su oduševili slušateljstvo izvedbom pet glazbenih brojeva, dok su pjevači pjevali pjesme na hindiju, punjabiju i engleskom koje su uključivale stihove iz svetog Guru Granta – Gurbani. Poklonstvene pjesme na engleskom, kao što su „Why Fear When I am Here – Čemu strah kada sam Ja ovdje“, „Every moment of my Life Please Be wiht me... Baba, Sai Baba – Molim Te,

budi sa mnom svaki trenutak mojega života... Baba, Sai Baba“ i druge. Svoju su izvedbu završili bhajanom „Sathyam Jnanam Anantam Brahma“. Po završetku izvedbe svi su sudionici dobili poklone. Slijedio je program bhajana koji su završili u 18.30 sati izvođenjem aratija.

ODLIČAN RECITAL NA SITARU

U predvečerje svetog blagdana Navaratri – devetodnevnog štovanja božanske majke, profesorica Indrani Chakraborty, ravnateljica Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža u Prasanthi Nilayamu održala je 15. listopada 2012. godine lijepi recital na sitaru u Sai Kulwant dvorani. Započevši svoj recital u 17 sati, uvažena je glazbenica predstavila svoju glazbenu pronicljivost izvedbom dvije klasične skladbe da bi recital završila bhajanom „Ram Naam Tarakam Sada Bhajore – Stalno izgovarajte ime Rāme jer ono oslobađa“. Po završetku zadivljujućega glazbenoga recitala glazbe iz Karnatake, umjetnica je na poklon dobila sari i druge darove. Odjeća i pokloni također su podijeljeni sviračima koji su ju pratili na tabli i tampuri. Slijedio je program bhajana. Program je završio izvođenjem aratija u 18 sati.

ŽIVOTNO PUTOVANJE S MOJIM SAIJEM

gospođa dr. J. Geeta Reddy

Godine provedene u okrilju Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe predstavljale su najbolji dio mojega života. Bilo je puno čuda i razgovora koji su obogatili moj život. Ostatak mojega života proživjet ću kao uspomenu na onoga koji je suosjećajan, koji je sišao na zemlju u ljudskom liku radi nas, radi cjelokupnog čovječanstva.

Prvi sam puta 1968. godine čula o mladom Svamiju koji je mogao materijalizirati stvari niotkuda. Moju prijatelji iz Bengaluru s kojima sam provodila ljetne praznike, željeli su otići u Whitefield kako bi Ga vidjeli. I ja sam bila uzbuđena zbog toga putovanja koje se, na žalost, nije ostvarilo. Možda još nisam bila spremna ili još 'nije došlo moje vrijeme!' To jasno dokazuje da nitko ne može doći k Njemu ako to nije Svamijeva volja!

Njegova pozivnica

Godine su prolazile, udala sam se za dr. Ramachandru Reddyja 1971. godine. Preselili smo se u Australiju a nakon toga u London kako bismo završili poslijediplomski studij medicine na područjima koja smo studirali. Naše je posljednje boravište bila Saudijska Arabija u trajanju od dvije godine. Nalazili

smo se na vrhu svijeta s našim prestižnim poslijediplomskim titulama! Jednoga dana 1980. godine odjednom se naš svijet počeo rušiti kada je moj suprug Ram u dobi od samo 30 godina bila paralizirana lijeva strana tijela. Svatko zna da je to stanje u kojemu je čovjek onesposobljen. Bili smo slomljeni. Najbolja skrb koja mu je pružena u Londonu nije bila od koristi. Naši britanski medicinski savjetnici preporučili su nam da odemo do toga „Čovjeka Boga“ u Indiji koji može izliječiti svaku bolest. Bili smo očajni i možda je ta bolest bila Njegova 'pozivnica' koju je uputio nama! „Naše je vrijeme došlo!“

Odletjeli smo natrag u Indiju i stigli u Bengaluru. Svami je bio u Whitefieldu. Srca ispunjenih nadom čekali smo Njegov daršan. Nije nas razočarao. Tijekom daršana Svami je došao do Rama, dotaknuo njegovu lijevu stranu tijela i uvjeravao: „Sve će biti dobro.“ Zatim je došao na žensku stranu ravno do mene! Nitko Mu nije rekao za mene ali se ipak sveznajuće Vrhovno biće obratilo meni i reklo: „Nemoj biti malodušna, zlato moje, tvoj će suprug uskoro biti dobro.“ Nisam mogla vjerovati da je svjetski poznati „Čovjek Bog“ govorio meni! Blagoslovio me je i dao mi paketić vibhutija. Nakon toga čudesnog dana Ramov je oporavak bio prilično brz. Nitko danas ne može vjerovati da je Ram proživio takvo stanje. Tako smo mi došli u Bhagavānovo boravište i pod Njegovo okrilje.

Da, On je Bog

Vjerujem da je Njegova volja bila da ponovno odemo u inozemstvo i obavljamo svoje poslove. Konačno smo se vratili u Indiju 1983. godine. Kako smo bili zaposleni oko otvaranja naše vlastite bolnice, nije bilo kontakta sa Svamijem sve do 1992. godine. Iste smo godine čuli da Svami dolazi u Hyderabad. U to je vrijeme glavni ministar države Andhra Pradesh bio dr. M. Chenna Reddy, a članovi njegove obitelji bili su Babini veliki poklonici. Zato ih je Bhagavān posjetio. U međuvremenu, ja sam se počela baviti politikom i bila sam ministar u kabinetu dr. Chenna Reddyja. Bila sam ispunjena osjećajima sreće zbog prilike da ću ponovno vidjeti prekrasnog Gospoda! Noć prije Njegovog dolaska imala sam prekrasnu viziju...

...Nebo je bilo jasno plave boje, a ja sam pitala Svamija: „Jesi li Ti Bog?“ Odjednom, cijelo se nebo ispunilo likom našeg voljenog Gospoda koje je bilo plavo kao lice Krišne, s najljepšim mogućim osmijehom i paunovim perom u crnoj kovrčavoj kosi! Bio je to Svami kao Sai Krišna! Već sljedećeg trenutka vidjela sam ogromni zlatni Om koji se protegnuo preko cijelog neba, a za njim se pojavila zlatna zvijezda i nebo je ponovno bilo prekriveno! Kada sam se probudila bilo je 4 sata ujutro... Ova je vizija bila tako stvarna da ostaje svježa u mojoj uspomeni čak i nakon 20 godina. On mi je odgovorio na Svoj način – da, On je Bog!

Njegova bezuvjetna ljubav nas preobražava

Od 1992. moji su posjeti Puttapparthiju postali učestaliji uz bezbrojne razgovore koji su od mene stvorili bolje ljudsko biće. Moje su ambicije ustupile pred prihvaćanjem volje Gospoda. On je postao moj prijatelj, vodič i filozof. **On je bio i jest moja snaga.**

Moj prvi razgovor sa Svamijem bio je jedinstven. Imala sam sreću da me provedu kroz novo otvorenu superspecijalističku bolnicu u Puttapparthiju 1992. godine. Bili smo u vozilu za golf sa Svamijem, dr. Safaya je sjedio naprijed, dok smo gospodin Paramahansa i ja sjedili na stražnjim sjedalima. Nakon što smo završili razgledavanje i prije nego što je On napustio bolnicu, Božanski učitelj razgovarao je sa mnom u ordinaciji! Prošloga je tjedna moja kćer Meghana bila ozbiljno bolesna. U to vrijeme bili smo u Shirdiju, a ja sam je odvela u hram Shirdi Babe i stavila ju pred Babina stopala te molila za njezin brz oporavak. Moje su molitve bile uslišane tijekom razgovora s Bhagavānom Sri Sathya Sai Babom u ordinaciji bolnice u Parthiju. Svami mi je govorio o Meghani i uvjerio me kako će ona biti dobro i da se On brine za nju! Na taj je način On otkrio kako su Shirdi Baba i On jedan te isti! Pala sam pred Njegova božanska stopala uz izraze zahvalnosti. On je tada s puno ljubavi materijalizirao prsten s bijelim dijamantom koji je bio prevelik za moj prst. On se zagonetno nasmiješio i tri puta puhnuo u prsten. Odjednom prsten se pretvorio u pravu veličinu za moj kažiprst. Suosjećajni Gospod sam je stavio prsten na moj prst! To je bila tako dirljiva gesta. Plakala sam od radosti, ljubavi i zahvalnosti. On je čista, nepomućena i bezuvjetna ljubav koju izražava takvim postupcima. Takve sitnice dodirnu nas i otvore naša srca kako bi primila Njegovu božansku ljubav. Svamijeva je ljubav ta koja nas preobražava. Naša je velika sreća što smo živjeli u isto vrijeme kada i Avatar.

Ljubav stvoritelja prema onomu što je stvorio je to što nas privlači k Njemu. Ozdravljenja i izlječenja Njegovi su blagoslovi na putu predanosti i ljubavi za Gospoda. Nama je teško razumjeti tajnu božanskog plana. Ja sam zadovoljna sa saznanjem da je On taj koji sve čini. On zna sve. „Zašto strah kada sam Ja ovdje,“ kaže naš Svami i ja sam sve položila pred Njegova Božanska lotosna stopala.

Neograničena dobrohotnost

Godine provedene u okrilju Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe predstavljale su najbolji dio mogega života. Bilo je puno čuda i razgovora koji su obogatili moj život. Ostatak mogeg života proživjet ću kao uspomenu na onoga koji je suosjećajan, koji je sišao na zemlju u ljudskom liku radi nas, radi cjelokupnog čovječanstva.

Sjećam se kako je riješio moje probleme s hipotiroidom uz pomoć vibhutija kojega je stvorio za mene u Kodaikanalu, kako me je spasio tijekom

automobilske nesreće 1995. godine, kako je materijalizirao neobičan voćni plod koji sam trebala pojesti kada me je mučila bol u trbuhu.

Ne mogu zaboraviti kako je 1998. godine, kada sam na Njegov daršan u Puttaparthi povelala lokalne vođe iz Gajwela, gdje samo bila kao zastupnik u okrugu Medak, On zatražio od nas da svi zajedno zatražimo jedan dar. Kada smo svi zajedno zamolili za pitku vodu u Gajwelu, On je s radošću ispunio našu želju. Danas su ne samo Gajwel, već i cijeli okrug Medak uključeni u Sri Sathya Sai projekt opskrbe pitkom vodom. Takva je Njegova dobrohotnost! Zamoli i bit će ti dano.

Kada je već imao puno godina, tijelo našeg Saija patilo je zbog nas. On je preuzeo na Svoje tijelo sve naše bolesti i sve naše poteškoće. Kao i Krist i On je bio razapet kako bismo mi mogli biti očišćeni od naših grijeha. On živi u našim srcima, tamo gdje i pripada. On je sada širom Univrezuma i nije ograničen samo na Puttaparthi ili na Svoje fizičko tijelo, On je u svim elementima. On je bezgraničan, neograničeno spremište moći. On je svemogući Gospod.

Prihvatimo činjenicu da je On s nama, oko nas i u nama. Kamo bi On mogao otići i napustiti mnoštvo svojih poklonika?

On je Božanski učitelj Univerzuma. Mi se klanjamo Njegovim Lotosnim stopalima.

(Autorica, gospođa dr. J. Geeta Reddy ministrica je za područje glavnih industrija, šećer, trgovinu i promicanje izvoza pri vladi države Andhra Pradesh)

VELIKO ZNAČENJE PROSLAVE DASARE

Proslava blagdana Dasare tijekom svečanosti Navarātri - devet dana štovanja božanske majke - poprimila je veliki društveni, kulturni i duhovni značaj u Prasanthi Nilayamu. Štovanje božanske majke, izvođenje sedmodnevnog obreda Veda Puruša Saptāhayajña i predavanja uvaženih predavača o duhovnim temama u okviru velikog skupa učenih ljudi - Prasanthi Vidvān Mahāsabhā - doživjelo je svoj vrhunac u Bhagavānovim poučnim govorima koji su obilježili duhovne vidove tih proslava. Sri Sathya Sai Grama Seva naglašava njihovu društvenu stranu dok kulturni i glazbeni programi koji su održani tijekom tog razdoblja imaju veliku kulturnu vrijednost. Ove je godine sedmodnevni obred Veda Puruša Saptāhayajña održan od 18. do 24. listopada 2102. godine u dvorani Poornachandra, dok se Grama Seva provodila tijekom devet dana. od 16. do 24. listopada 2012. godine i obuhvatila je više od 150 sela u okolici Puttaparthija, Kothacheruvua i Bukkapatnama u okrugu Anantapur u državi Andhra Pradesh. Istovremeno su održavani skupovi u okviru Prasanthi Vidvān Mahāsabhā nakon kojih su slijedili kulturni i glazbeni programi koji su se održavali u Sai Kulwant dvorani tijekom sedam dana, od 18. do 24. listopada 2012. godine.

VEDA PURUŠA SAPTĀHAYAJŅĀ

Obred štovanja svete posude - *kālaśa pūjā* koji obilježava štovanje božanske majke, započeo je u dvorani za pjevanje bhajana u mandiru 16. listopada 2012. godine, prvoga dana Navarātrija. Svećenik iz mandira, koji je vršio obred, nastavio je s njegovim izvođenjem i 17. listopada. Ujutro, 18. listopada, tu svetu posudu vedski su svećenici u velikoj povorci prenijeli u dvoranu Poornachandra. Povorku su predvodili glazbenici koji sviraju u puhačke instrumente što se koriste u južnoj Indiji, a sviraju se u svečanim prigodama – *nādasvara*. Poslije njih slijedili su vedski svećenici i studenti koji su pjevali Vede. Nakon što je zamolila blagoslov od Bhagavāna, povorka je u 9 sati produžila do dvorane Poornachandra. Obred Veda Puruša Saptāhayajña započeo je nakon dolaska svećenika u dvoranu u kojoj će se izvoditi obred – *yajñashala* koja je bila prekrasno ukrašena. Prekrasna slika Bhagavāna kao i veliki srebrni stolac ukrašavali su pozornicu.

Postupak poticanja svete vatre za potrebe obreda na tradicionalan način trljanjem jednog komada drveta o drugo započeli su svećenici dok je trajalo pjevanje vedskih mantri. Vatra koja je zapaljena na taj način, položena je na obredno ognjište nakon što je zamoljen blagoslov Bhagavāna uz pjevanje svetih vedskih mantri. U međuvremenu su svećenik i njegova supruga počeli izvoditi obred nad posudom koja je donesena iz dvorane za pjevanje bhajana u mandiru. Tri starija svećenika započela su obredno čitanje – *pārāyana* svetih tekstova, dok je jedan svećenik počeo izvoditi pozdrav suncu – *sūrya namaskār*. Izvođenje obreda započelo je prinošenjem žrtvi u žrtvenu vatru u izvedbi četvorice svećenika, dok je druga skupina svećenika počela izgovarati svete mantre iz Krišna Yajurveda. U 10.30 sati vedski svećenici i studenti započeli su naizmjenično pjevanje Veda kojemu se isto tako pridružilo na tisuće studenata i poklonika u dvorani Poornachandra što se pretvorilo u veličanstven prizor pjevanja Veda koje su odzvanjale cijelom dvoranom i ispunile cijeli prostor svetim vibracijama. U 10.45 sati izveden je arati. U međuvremenu su studenti i osoblje koji sudjeluju u Grama sevi krenuli na svoj sveti pohod kako bi seljanima ponudili Bhagavānovu posvećenu hranu – *prasāda*. Izvođenje obreda nastavilo se u ovakvom svetom ozračju od 18. do 23. listopada, uz pjevanje vedskih mantri, pročišćavajući cijelo područje. Obred je završio na sveti deseti dan sjećanja na pobjedu nad zlom i porocima – *vijayādaśamī*, 24. listopada 2012. godine.

Dvorana Poornachandra bila je do posljednjeg mjesta ispunjena poklonicima i studentima koji su se okupili kako bi svjedočili svetom obredu prinošenja završnih žrtvi – *pūrnahuti* na sveti dan Vijayādaśamī, 24. listopada 2012. godine. Od ranoga jutra cijela je dvorana odzvanjala od zvukova pjevanja Veda u izvedbi studenata i svećenika, dok su četiri svećenika prinosila žrtve u vatru. Pjevanje bhajana započelo je u 9 sati, a vodili su ih pjevači iz mandira, dok

su se svi okupljeni pridružili pjevanju u zboru s velikim osjećajem predanosti. Svećenici su se u međuvremenu uputili u Sai Kulwant dvoranu sa svetom posudom i vratili se u Poornachandra dvoranu s dragocjenim prilozima za žrtvenu vatru za prinošenje završnih žrtvi i s velikom srebrnom žlicom – *dhāranī* za prinošenje završnih prinosa u žrtvenu vatru. Dok se nastavilo s pjevanjem bhajana, veliki srebrni stolac za Bhagavāna postavljen je pored žrtvene vatre. Tada su započeli završni obredi prinošenjem završnih darova uz pjevanje vedskih mantri. Nakon što su zamolili za Bhagavānov blagoslov, svećenici su prinijeli završne žrtve u žrtvenu vatru u 9.25 sati, uz pjevanje vedskih mantri i vesele zvukove glazbe nādasvara. Svećenici su nakon toga ponudili pročišćeni maslac – ghi u žrtvenu vatru koristeći srebrnu žlicu čime je obilježen kraj sedmodnevnog obreda Veda Puruša Saptāhayajña. Nakon što su ponudili arati posudi – *kalāṣa* koja je bila ispunjena posvećenom vodom, tom su vodom iz posude poškropljeni svi svećenici. Nakon toga su skupine svećenika i studenata krenule po cijeloj dvorani i poprskali su posvećenom vodom iz posude sve okupljene poklonike i studente, dok je u dvorani nastavljeno pjevanje bhajana. Poslije je svima podijeljen prasadam. Program je završio u veselom ozračju izvođenjem aratija u 10.10 sati.

PRASANTHI VIDVĀN MAHĀSABHĀ

Prvi skup u okviru predavanja na duhovne teme uvaženih predavača u okviru velikog skupa učenih ljudi - *Prasanthi Vidvān Mahāsabhā*, održan je 18. listopada 2012. godine. Započeo je u 16.30 sati pjevanjem Veda u izvedbi mandir Veda skupine da bi nakon njih pjevanje nastavili studenti koji polaze Sri Sathya Sai osnovnu školu u Prasanthi Nilayamu. Na mjestu održavanja skupa profesor A. Anantaraman, član fakultetskog vijeća iz kampusa u Prasanthi Nilayamu pri Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje, dao je pregled razvoja predavanja na duhovne teme uvaženih predavača u okviru velikog skupa učenih ljudi - *Prasanthi Vidvān Mahāsabhā*, navodeći neka od osobnih iskustava kada je još Bhagavān predsjedavao događanjima.

Prvi govornik današnjeg skupa bio je gospodin Ruchir Desai, izvanredni profesor u kampusu u Brindavanu pri Institutu. Navodeći dijelove iz Bhagavānovih govora, gospodin Desai je primijetio kako žrtveni obred – *yajña* predstavlja žrtvu koju je Bhagavān tijekom Svojega života pokazao na primjeru, posvećujući svaki trenutak Svojega života drugima i na taj je način živio ono o čemu je učio u skladu s porukom 'Moj život je moja poruka'. Drugi je govor tijekom skupa održao gost predavač dr. Nori Surya Narayana Murthy, veliki učenjak na području telušskog jezika i sanskrta. Govoreći o slavi i značenju podjele ljepote vrlina – *sundara kānda* iz Rāmāyane, uvaženi je govornik naglasio Hanumāna – te vrline su učinile da postane drag Gospodu Rāmi. Tijekom predavanja često je izgovarao prikladne pjesme i bhajane. Uvaženi je govornik pozvao mlade da slijede primjer Hanumānove predanosti i osvoje

milost Sai Rāme koji je reinkarnacija Gospoda Rāme u kaliyugi. Po završetku predavanja dr. Murthy je na poklon dobio šal.

Poslije ta dva predavanja slijedio je prikaz video snimke Bhagavānovoga govora u kojemu se poziva na učenja iz upanišada o sveprisutnosti Boga i pozvao poklonike da služe svima, prepoznajući prisutnost Boga u svima. Nakon toga su studenti iz kampusa u Brindavanu pri Institutu izveli produhovljeni program poklonstvene glazbe. Slijedio je program bhajana i podjela prasadama. Program je završio snimkom bhajana „Sathyam Jnanam Anantam Brahma“ kojega je pjevao Bhagavān. Arati bio izveden u 19.10 sati.

Drugi skup u okviru *Prasanthi Vidvān Mahāsabhā* održan je 19. listopada 2012. godine i sastojao se od prikaza video snimke Bhagavānovog govora i govora dvoje predavača. Skup je započeo u 16.30 sati pjevanjem Veda u izvedbi mandir Veda skupine, nakon kojih su pjevali studenti Sri Sathya Sai više srednje škole iz Prasanthi Nilayama. Prva je govornica na današnjem skupu bila gospođa D. Bharghavi, izvanredni profesor na Institutu u kampusu u Anantapuru. Govoreći o svojim iskustvima s Bhagavānom tijekom studentskih dana, govornica je napomenula kako bi čovjek trebao svoj život učiniti smislenim prihvaćajući Boga s osjećajem samopouzdanja i usvajanjem Njegovih riječi i učenja s potpunom predanošću. Drugo je predavanje održao gost predavač dr. M. Brahmananda Sastry. Govoreći na jasnom teluškom, uvaženi je predavač razmatrao sličnosti avatara tretāyuge, gospoda Rāme i avatara kaliyuge Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Često se pozivajući i navodeći Rāmāyanu te recitiranjem pjesama koje je napisao Bhagavān, dr. Sastry je primijetio da je Gospod koji se utjelovio kao Rāma ili Krišna u prethodnim razdobljima – *yuga*, sada došao kao Bhagavān Baba kako bi spasio čovječanstvo. Uvaženi je predavač dobio zahvalu i šal na poklon, po završetku programa.

Treći skup u okviru *Prasanthi Vidvān Mahāsabhā* održan je 20. listopada 2012. godine i započeo je u 16.30 sati pjevanjem Veda u izvedbi mandir Veda skupine, a nakon njih Vede su nastavili pjevati studenti iz Easwamma English Medium visoke škole u Prasanthi Nilayamu. Programu skupa prethodio je uvodni govor kojega je održao profesor A. Anantaraman koji je napomenuo da je 20. listopad značajan datum u avatarskoj misiji Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe jer je na taj datum prije 72 godine Bhagavān objavio da je On Sathya Sai Baba koji se trebao utjeloviti na Zemlji kako bi spasio čovječanstvo. Prvi govornik na današnjem skupu bio je gospodin Bhabhani Shankar Padhy, znanstveni istraživač u kampusu u Prasanthi Nilayamu pri Institutu. Opisujući različite oblike u kojima se štuje božanska Majka u raznim dijelovima Indije, govornik je napomenuo kako bismo trebali težiti za blizinom božanskosti kao što je božica Kanyakumari, vječna djeвица koja čeka svojega bračnog druga, Gospoda Śivu. Tijekom predavanja često je recitirao lijepe pjesme i koristio navode. Predavač je objasnio kako je mudrac Bharadvāja uspio svojom pokorom postići da se na Zemlji utjelovi avatar Bhagavān koji će spasiti čovjeka. Sljedeći govornik, gospodin G. R. Sayee Prasanna, student koji polazi studij poslovnog

upravljanja u kampusu u Prasanthi Nilayamu, opisao je snagu i duhovno značenje izgovaranja 1008 imena božice Lalite – *lalitā sahsranāma*. Pozivajući se na neke dijelove iz knjige „Anyatha Saranam Nast“, govornik je opisao njezinu djelotvornost, opisujući događaj kada je Bhagavān odgovorio na molitve studenta koji je izgovarao „Lalitā Sahasranāma“ i potaknuo blagoslov Bhagavāna kao božice Lalite. Posljednja govornica ovog skupa bila je gospođa G. Shilpa, studentica iz kampusa u Anantapuru pri Institutu. Govoreći o nezaboravnom i značajnom događaju iz 1940. godine kada je Bhagavān objavio svoje avatarstvo kako bi započeo Svoju božansku misiju, govornica je navela da je Bog unutarnji stanovnik u svakomu i bît svega, u skladu s onim kako sveti spisi opisuju Boga. Bog je oblik suštine, Bog je sâm nektar i slatkoća – *raso vai sah*.

Poslije govora slijedio je prikaz dijela Bhagavānovoga govora u kojemu Bhagavān objavljuje kako je ljubav vječna istina Univerzuma i pozvao ljude da žive svoj život u ljubavi smatrajući ljubav Bogom i Boga ljubavlju. Bhagavān je isto tako rekao kako bi čovjek trebao spoznati svoju pravu prirodu, a da bi ju mogao spoznati, trebao bi slijediti duhovni put.

Četvrti skup u okviru *Prasanthi Vidvān Mahāsabhā* održan je 21. listopada 2012. godine i započeo je u 16.30 sati pjevanjem Veda u izvedbi mandir Veda skupine i studentica iz kampusa u Anantapuru. Prva je govornica ovoga skupa bila dr. N. Srividya, izvanredna profesorica u kampusu u Anantapuru pri Institutu. Iskazujući svoje poštovanje Majci Sai, govornica se usredotočila na načelo majke i objasnila kako svaki čovjek u stvari ima pet majki, odnosno majku koja ga je rodila, fizičku majku – *deha mātā*, majku kravu kao hraniteljicu – *go mātā*, majku zemlju – *bhū mātā*, majku domovinu – *deśamātā* i duhovnu majku, Vede – *veda mātā*. Naglasila je kako bi svatko trebao služiti tih pet majki da bi svoj život učinio uzvišenim. Drugi je predavač na današnjemu skupu bio gospodin Aditha Dileep Kurdekar koji je govorio na temu „Potraga za ljubavlju“. Navodeći Bhgavānovu izreku „Ljubav kao misao je istina, ljubav kao djelovanje je ispravnost, ljubav kao razumijevanje je nenasilnost, ljubav kao osjećaj je mir“, predavač je naglasio da čovjekova potraga za ljubavlju treba doživjeti vrhunac u osvajanju ljubavi prema Bogu. Posljednji govornik na skupu bio je gospodin Aditya Shekhar, student koji studira u kampusu u Brindavanu pri Institutu koji je govorio na temu „Osjećaj Njegove prisutnosti“. Navodeći neke primjere Bhagavānove sveprisutnosti, govornik je primijetio kako je Bhagavān bio s nama, On je u nama i uvijek će biti s nama. Poklonici ne bi trebali praviti nikakvu razliku između nekada i sada, naglasio je.

Nakon tih predavanja slijedilo je prikazivanje snimke Bhagavānovoga govora u kojemu Bhagavān poziva poklonike da uspostave odnos s Bogom koji je trajan i odbace kratkotrajne, svjetovne veze. Kako bi postigao da uvijek budu u blizini Boga, čovjek bi trebao svoje srce učiniti svetim i očistiti ga od zlih i surovih osobina usvajanjem dobrih odlika, rekao je Bhagavān.

Pjevanje Veda u izvedbi mandir Veda skupine i studenata iz kampusa u Muddenahalliju pri Institutu, s početkom u 16.30 sati, obilježilo je početak petog skupa predavanja na duhovne teme *Prasanthi Vidvān Mahāsabhā* održanog 22. listopada 2012. godine. Prvi je govornik na ovom skupu bio dr. Subhash Subramanian, izvanredni profesor u kampusu u Prasanthi Nilayamu. Obogativši svoj govor lijepim pjesmama, navodima i anegdotama, predavač je dao naglasak na važnost nadzora nad umom, življenja u sadašnjosti i poniranjem u nutrinu kako bi se ostvario uspjeh u duhovnoj vježbi – *sāadhanā*. Gost predavač na ovom skupu bio je gospodin Medasani Mohan, uvaženi učenjak s područja teluškog jezika i sanskrta. Objašnjavajući istančane istine sadržane u „Soundarya Lahiri“, djelu koje je napisao Adi Shankara, učeni je predavač pozvao sve da upale svjetiljku božanskog znanja u sebi tijekom svetog razdoblja Navarātri i dožive prosvjetljenje. Ostvarenje samoga sebe, rekao je, predstavlja cilj ljudskoga života koji je moguće ostvariti samo usredotočenjem na Boga.

Nakon ta dva govora prikazana je video snimka Bhagavānovoga božanskog govora. Pozivajući se na priču Adi Sankare koji je upozoravao učenjaka da ga učenje gramatičkih pravila neće spasiti kada se približi kraj, Bhagavān je dao naglasak na značenje pjevanja u slavu Boga i promišljanja o Njemu kako bi se postigao mir, blaženstvo i spasenje. Na kraju programa gost predavač, gospodin Medasani Mohan je na poklon dobio šal.

Pjevanje Veda u izvedbi mandir Veda skupine i studenata iz kampusa u Brindavanu pri Institutu obilježilo je početak prethodnjeg skupa u okviru predavanja na duhovne teme *Prasanthi Vidvān Mahāsabhā* održanog 23. listopada 2012. godine. Prva je govornica na ovom skupu bila gospoda C. U. Rajeswari, znanstveni istraživač u kampusu u Anantapuru koja je primijetila kako je ljudski život veliki blagoslov kojega bi čovjek trebao iskoristiti kako bi spoznao svoju božanskost tako da nadzire svoje svjetovne želje i usredotoči svoj um na Boga. Gost predavač na ovom skupu bio je gospodin Garikapati Narasimha Rao, poznati znanstvenik na području teluškog jezika. Govoreći na temu „Sai Jaganmatha – Sai, božanska Majka univerzuma“, uvaženi je predavač napomenuo kako je jako mali broj onih koji su spoznali Boga zato što je većina ljudi pod utjecajem privida – *māyā* i trati svoj život u izvođenju obreda. Svoj je govor ukraasio prekrasnim pjesmama i navodima iz svetih spisa. Rekao je kako je pojedinac – *jīva* božansko biće – *deva*, ali čovjek bi trebao razviti znanje o Sebstvu i ostvariti sebespoznavu – *ātmajñāna* da bi spoznao tu istinu o svojemu pravomu identitetu.

Slijedila je projekcija snimke Bhagavānovoga božanskoga govora. U Svojem je govoru Bhagavān rekao kako Bog prožima svaki atom u Univerzumu i kako bi čovjek trebao odbaciti vezanost za tijelo – *dehabhīmana* i razviti vezanost u istinsko Sebstvo – *ātmabhīmana* radi spoznaje Boga. Po završetku programa gost predavač, gospodin Narasimha Rao, primio je zahvalu i na dar je dobio šal.

Program posljednjeg skupa predavanja *Prasanthi Vidvān Mahāsabhā* započeo je u 16.30 sati, 24. listopada 2012. godine, pjevanjem Veda u izvedbi mandir Veda skupine i studenata iz kampusa u Prasanthi Nilayama pri Institutu. Prvi govornik na skupu bio je dr. Deepak Anand, izvanredni profesor u kampusu u Prasanthi Nilayamu koji je govorio o iskustvima s Bhagavānom tijekom svojih studentskih dana i opisao kako je Bhagavān rastumačio pravo značenje štovanja Bhagavānovih Lotosnih stopala – *pāda pūjā*, objasnivši da to znači hodati po otiscima tragova avatarovih stopala i slijediti put ljubavi i služenja koji nam je On pokazao. Opisao je slučaj kada je Bhagavān odgovorio na molitvu nekoliko osoba koje su molile u Japanu. Rekao je da, bez obzira na to gdje molili i kojemu god obliku Boga upućivali molitve, odgovor na molitvu dolazi iz Prasanthi Nilayama. Drugi je govornik bio gospodin Abhaj Nagraj Kini, student iz kampusa u Prasanthi Nilayamu. Govoreći na temu predanosti, govornik je primijetio kako su i radost i tuga uobičajene u životu čovjeka i kako bi čovjek trebao na isti način prihvatiti i jedno i drugo predajući se Božjoj volji. Potpuna predanost može voditi čovjeka do pravog mira, rekao je. Govoreći na temu spoznaje samoga sebe, posljednja govornica na završnom skupu u okviru predavanja na duhovne teme *Prasanthi Vidvān Mahāsabhā*, gospođa A. B. Aishwarya iz kampusa u Anantapuru pri Institutu, primijetila je kako bi čovjek trebao otpustiti ego i želje i krenuti putem ljubavi, služenja i požrtvovanja kako bi ostvario cilj spoznaje samoga sebe.

Veliku završnicu predavanja na duhovne teme u okviru *Prasanthi Vidvān Mahāsabhā* predstavljala je snimka božanskoga govora kojega je održao Bhagavān u kojemu je postavio uzore koje bi čovjek trebao slijediti kako bi dosegao Boga. U vezi s tim, Bhagavān je podsjetio na uzore koje je postavio Gospod Rāma koji je strogo prianjao uz istinu – *satya* i ispravnost – *dharma* u životu i suočavao se s raznim izazovima da bi očuvao istinu i ispravnost. Čovjek bi trebao razviti predanost, čistoću i nesebičnost kako bi ostvario cilj svojega života, rekao je Bhagavān.

GLAZBENI I KULTURNI PROGRAMI

Pjevanje Veda u izvedbi European Veda Union

Sveti blagdan Navarātri tijekom kojega se devet dana slavi božica Majka, započeo je u svečanom tonu kada je više od 50 poklonika, muškaraca i žena, iz zemalja područja Istočne Europe, odnosno Hrvatske, Republike Češke, Mađarske, Srbije i Slovenije predstavilo svoje savršenstvo i odličnost u pjevanju Veda pjevanjem vedskih mantri u Sai Kulwant dvorani dana 16. listopada 2012. godine u trajanju od gotovo 45 minuta. Sudionici predstavljaju European Veda Union, jedinstveni pokret koji ima za cilj ujediniti cijeli europski kontinent putem poruke Veda.

Slijedio je poučan govor kojega je održao gospodin Ajit Popat, predani Bhagavānov poklonik iz Ujedinjenog Kraljevstva koji je govorio na temu „ABC života“ i pričao o svojim razgovorima s Bhagavānom, podijelivši s poklonicima dragocjena učenja koja je usvojio uz Lotosna stopala Bhagavāna. Dajući naglasak na značenje tišine i mirnoće u duhovnosti, gospodin Popat je primijetio da bi čovjek trebao spoznati Sebstvo vježbanjem unutarnje tišine i preispitivanja samoga sebe. Gospodin Popat završio je svoj govor ispričavši dirljivu osobnu priču i ponudivši potpunu predanost Bhagavānovim Lotosnim stopalima. Slijedio je program bhajana koji su završili izvođenjem aratija u 18.15 sati.

Program poklonstvene glazbe u izvedbi poklonika iz Ujedinjenog Kraljevstva

Program 17. listopada 2012. godine započeo je u 16.30 sati pjevanjem Veda u kojem su sudjelovali studenti iz Prasanthi Nilayama i poklonici iz Ujedinjenog Kraljevstva. Nakon pjevanja Veda, uvažena glazbenica iz Ujedinjenog Kraljevstva, gospođa Roopa Panesar, održala je odlično predstavljanje glazbe na sitaru koje se uglavnom sastojalo od bhajana među kojima su bili „Sankara Siva Sankara“ i „Bolo Bolo Sab Mil Bolo Om Namah Sivay“. Nema sumnje da se radilo o izuzetnoj izvedbi kojom je umjetnica zaslužila gromoglasni pljesak slušatelja. Slijedio je program bhajana u izvedbi poklonika iz Ujedinjenog Kraljevstva koji je predstavio njihov poklonstveni žar, za opće zadovoljstvo okupljenih poklonika u dvorani. Po završetku ova dva programa poklonstvene glazbe, gospođa Roopa Panesar je dobila zahvalu i sari na poklon. Svi ostali izvođači isto su tako dobili poklone i podijeljena im je odjeća. Slijedio je program bhajana u izvedbi pjevača bhajana iz mandira i podjela prasadama. Program je završio izvođenjem aratija u 18.15 sati.

Poklonici iz Ujedinjenog Kraljevstva izveli su još jedan program 25. listopada 2012. godine tijekom kojega su pjevali razne pjesme. Započevši svoj program pjevanjem Veda, izveli su nekoliko instrumentalnih skladbi, a zajednički su otpjevali pjesme na teluškom i hindiju, među kojima su se našle „Tu Hi Bhagavan Paramatma“, „Humko Tumse Pyar Kitna“ i druge. Slijedio je program bhajana koje su isto tako vodili poklonici iz Ujedinjenog Kraljevstva. Program je završio izvođenjem aratija i podjelom prasadama svima okupljenima, u 18 sati.

Glazbeni i kulturni programi u izvedbi studenata

Dana 18. listopada 2012. godine studenti koji polaze kampus u Brindavanu, ponudili su pregršt poklonstvenih pjesama pred Lotosna stopala Bhagavāna. Program se sastojao od pet solo pjesama od kojih je svaka bila ispunjena snažnom predanošću i ljubavlju pjevača prema Bhagavānu i izrazila njihove glazbene sposobnosti, ispunjavajući cijelo ozračje dubokim

poklonstvenim žarom. Program koji je započeo u 16.30 sati, završio je u 19 sati. Slijedio je program bhajana koji je završio snimkom bhajana kojega je otpjevao Bhagavān „Sathyam, Jnanam Anantam Brahma“. Program je završio izvođenjem aratija u 19.10 sati.

Studentice koje polaze kampus u Anantapur pri Institutu, ponudile su 19. listopada 2012. godine svoje produhovljene izraze poštovanja Bhagavānu. Započevši program pjesmom posvećenom Gospodu Ganeši, studentice su sljedeću pjesmu otpjevale na hindiju „Mangala Karini Mohana Murti Sai Ma – O, majko Sai, ti su utjelovljenje ljepote i svetosti“, nakon koje je slijedila pjesma na teluškome. Svoju su izvedbu završile pjesmom na hindiju „Sai Ma, Tumhin Ho Hamare Jivan Ka Adhar – O, majko Sai, Ti si jedina podrška u našem životu“. Program je završio prikazivanjem izvadaka iz Bhagavānovoga božanskoga govora i bhajanima. U svojem govoru Bhagavān pozvao poklonike da odbace vezanost za tijelo, razviju vezanost za Sebstvo, ispune svoje srce ljubavlju i dožive jedinstvo jer je isto istinsko Sebstvo – ātman prisutno u svima. Slijedila je podjela prasadama i program bhajana koji su završili prikazivanjem snimke bhajana „Bhaja Govindam Bhaja Govindam – Ponavljajte Govindino ime“ kojega je otpjevao Bhagavān, a svi poklonici koji su bili okupljeni u dvorani, pratili su u zboru s velikom predanošću. Program je završio izvođenjem aratija u 18.45 sati.

Dana 22. listopada 2012. godine studenti i članovi fakultetskog vijeća sa Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža iz Prasanthi Nilayama izrazili su svoje poštovanje Bhagavānu glazbom. Započevši svoj program u 18.10 sati molitvom upućenom Gospodu Ganeši, zadivili su slušatelje privlačnim instrumentalnim i vokalnim skladbama od kojih je svaka predstavila njihove glazbene sposobnosti i nadarenost. Program su završili u 18.40 sati „zadivljujućim recitalom na sitaru. Slijedio je program pjevanja bhajana koji je završio snimkom bhajana „Om Sivaya Om Sivaya“ kojega je otpjevao Bhagavān. Program je završio izvođenjem aratija u 19 sati.

Dojmljivu baletnu izvedbu zajednički su, 23. listopada 2012. godine, predstavili Prasanthi plesna skupina i studenti iz kampusa u Brindavanu, kampusa u Muddenahalliju i Sri Sathya Sai više srednje škole iz Prasanthi Nilayama. Dok su plesači izvodili plesne točke, popratnim komentarima su objašnjavane teme plesova a izvođene su i tematske pjesme. Uklopljena u priču o Stvaranju, baletna predstava stavila je naglasak na izgovaranje Božjeg imena – *nāmasmarana* i nesebično služenje, prikazujući prizore Grama Seve i pjevanja pjesama ulicama grada ujutro – *nagarasankīrtana*. Predstava je završila prekrasnim plesom uz zvukove pjesme „Sai Namasmaranam Sai Rupa Dhyanam – Izgovaranje Saijevog imena i meditiranje na Njegov lik“. Slijedio je program bhajana i podjela prasadama. Melodiozna snimka pjesme „Madhura Madhura Murali Ghanashyama“ u izvedbi Bhagavāna obilježila je završetak programa. Arati je izveden u 19.15 sati.

Predstava s plesnim točkama „Mee Challani Needalo Entha Haayi Sai“

Dana 20. listopada 2012. godine studenti, koji su uključeni u različite projekte namijenjene pomaganju djece koja su zapuštena i siromašna – Sri Sathya Sai Deenajanoddharana Pathakam u centrima u državi Andhra Pradesh, izveli su dirljivu predstavu „Mee Challani Needalo Entha Haayi Sai – Kako je blaženo sklonište Tvoje milosti, Sai!“, kao sastavni dio svojega hodočašća u Puttaparthi od 19. do 24. listopada 2012. godine. Više od 300 siromašne djece iz 16 centara koje vodi Sri Sathya Sai seva organizacija u državi Andhra Pradesh stiglo je kako bi sudjelovalo u ovom hodočašću. Predstava s plesnim točkama temeljena je na životnoj priči jednog studenta iz Sai centra za siromašnu djecu i prikazala je na koji način se skrbi za tu djecu u centrima koje se s pravom naziva „Hramovi ljubavi“ da bi djeca mogla odrasti i postati uzorni građani s plemenitim odlikama i uzornim karakterom. Dirlijva priča, dobra režija, lijepa glazba i živopisni plesovi u izvedbi djece pretvorili su predstavu u izuzetan doživljaj. Po završetku predstave izvođači su na poklon dobili odjeću. Slijedila je podjela prasadama, a bhajani su završili snimkom bhajana „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“ kojega je otpjevao Bhagavān. Program je završio izvođenjem aratija u 19.15 sati.

Predstava s plesnim točkama „Deho Devalaya“

Osoblje Sri Sathya Sai opće bolnice izvelo je 21. listopada 2012. godine prekrasnu predstavu „Deho Devalaya – Tijelo je hram“ povodom obilježavanja 57. obljetnice djelovanja. Temeljena na učenjima Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, predstava je prikazala holistički pristup zdravlju koji uključuje fizičku, mentalnu i duhovnu dimenziju zdravlja čovjeka u kojoj su zdrava hrana i vitamini potrebni kao i meditacija i promišljanje o Bogu. Priča predstave razvijala se na zanimljiv način predstavljanjem različitih organa u tijelu kao što su oči, pluća, srce, želudac koji su postali likovi u predstavi koja je propisivala što je potrebno, a što se ne smije činiti da bi se živjelo zdravo i plemenito. Predstava je uspješno i na zanimljiv način prenijela poruku te pokazala kako bi čovjek svoje tijelo trebao smatrati Božjim hramom i trebao bi ga održavati čistim i zdravim izbjegavanjem nezdrave hrane i navika kao što je pušenje, alkohol, žurba, briga i previše začinjena hrana te primjenom ljubavi, ljubaznosti, meditacije i izgovarana Božjeg imena – *namasmārana*. Poticajna tema, odlična režija, izvrsna gluma, savršena koreografija, ugodna glazba i živopisni plesovi doprinijeli su kvaliteti izvedbe predstave. Po završetku predstave bolničko osoblje izvelo je produhovljene poklonstvene pjesme na teluškom i hindiju na zadovoljstvo slušatelja. Na kraju su svi izvođači na poklon dobili odjeću. Slijedio je program bhajana i podjela prasadama. Program je završio snimkom bhajana „Govinda Krishna Jay“ kojega je otpjevao Bhagavān, nakon čega je izveden arati u 19 sati što je obilježilo kraj programa.

Zanimljiva glazbena izvedba

Privlačan glazbeni program izveo je dobro poznati glazbeni duo Ganesh i Kumaresh dana 24. listopada 2012. godine kada se obilježava svečanost desetog dana sjećanja na pobjedu nad zlom i porocima – *vijayādaśāmī*. Započevši svoj program u 18 sati, izveli su lijepe glazbene tonove i prekrasne poklonstvene pjesme među kojima su se našle 'Sri Ganesha Sivunikumara', 'Rama Rama Rama Sai', 'Madhava Keshava' i zadržali slušatelje u stanju zanosa gotovo 45 minuta. Po završetku programa dvojac Ganesh i Kumaresh je na poklon dobio šalove, dok su umjetnicima koji su im pružili glazbenu pratnju podijeljeni pokloni i odjeća. Slijedio je program bhajana koji je završio snimkom bhajana 'Subrahmanyam Subrahmanyam' kojega je otpjevao Bhagavan. Program je završio izvođenjem aratija u 19.20 sati.

SRI SATHYA SAI GRAMA SEVA 2012. GODINE

Više od 300 000 seljana iz oko 150 sela primljeno je Bhagavānovu posvećenu hranu – *prasāda*, koja se sastojala od paketa s hranom i odjeće, tijekom projekta Grama Seva koju su organizirale Sri Sathya Sai obrazovne ustanove od 16. do 23. listopada 2012. godine. Ovaj žrtveni obred nesebičnog služenja – *sevā yajña* kojega je pokrenuo Bhagavān prije više od deset godina, namijenjena je kako bi usadila duh nesebičnog služenja kod studenata, dok je cilj sedmodnevnog obreda Veda Puruša Saptāhayajña prenošenje duhovnog znanja. Studenti i osoblje sa svih obrazovnih ustanova Bhagavāna sudjelovali su u opsežnom zadatku odlaska u sela i prenošenja poruke Bhagavānove ljubavi u obliku posvećene hrane – *prasāda*.

Studenti i osoblje koji su krenuli u ostvarenje ovog opsežnog i zahtjevnog zadatka nesebičnog služenja, krenuli su ujutro oko mandira za pjevanje bhajana pjevajući vedske mantrе i bhajane, iskazali su svoje poštovanje pred posljednjim počivalištem Bhagavāna i uputili se u različita sela u više od 50 vozila natovarenih paketima hrane i odjeće koje su svakoga dana dijelili. Kada bi stigli u selo, jedna bi grupa studenata krenula ulicama sela pjevajući – *nagarasankīrtana*, a u pjevanju bi im se pridružili i seljani, dok se druga skupina uputila naokolo pjevajući Vede. Nakon toga je Bhagavānov prasadam, uz veliku poniznost i ljubav, podijeljen seljanima na pragovima njihovih domova. Dok su studenti i osoblje iz kampusa u Prasanthi Nilayamu, Brindavanu i Muddenahalliju pri Institutu uz pomoć studenata Sri Sathya Sai više srednje škole iz Prasanthi Nilayama obavljali posao podjele u selima od 16. do 23. listopada 2012. godine, studentice i osoblje iz kampusa u Anantapuru obavile su taj zadatak u Prasanthi Nilayamu 24. listopada 2012. godine. Posao vezan uz pripremu paketa s hranom za podjelu također su obavile studentice iz Anantapura. U tom su im poslu pomagali studenti iz Sri Sathya Sai više srednje

škole iz Prasanthi Nilayama i studenti koledža za njegovatelje. Skupina s više od 20 mladih posebno je stigla iz Ujedinjenog Kraljevstva kako bi sudjelovala u Grama sevi, a odlazili su u sela svakoga dana njezinog održavanja kako bi pomogli u podjeli paketa seljanima.

BEZGRANIČNA BOŽANSKA MILOST

S. S. Naganand

Adi Sankara u prvoj kitici pjesme „Viveka Choodamani“ navodi tri stvari koje je jako teško ostvariti da bi se spoznalo Boga i ostvarilo spasenje. Jedna od njih je društvo velikih i znamenitih osoba – mahāpuruša. To je moguće ostvariti tijekom mnogih života provedenih u predanosti i molitvi i uz, što je najvažnije, Božju milost. Zato je prilika i mogućnost da se bude u blizini velikih osoba sama po sebi blagoslov. Imao sam sreće dobiti taj blagoslov još u vrijeme kada sam imao 10 godina.

Bhagavān posjećuje naš dom

Moje prvo prisjećanje na daršan Bhagavāna Babe seže pred kraj 1960. godine kada sam pratio roditelje u dom poklonika u Basavanagudiju u Bengaluru. Baba je bio mlad, pun ljubavi, suosjećajan i odličan pjevač. Sjećam se prizora kada je Bhagavānu bio ponuđen mangala arati skupine žena, poklonica u tom domu.

Kako je moj pokojni otac, S. G. Sundaraswamy koji je bio pravnik, bio veliki Babin poklonik, imao sam brojne prilike naći se u Babinoj blizini. Nekoliko godina nakon što je pokrenut koledž u Brindavanu, Bhagavān Baba posjetio je naš dom 1976. godine. On je kod nas proveo jednu večer i pružio nam nevjerojatnu radost zbog prilike da sjedimo s Njim tijekom večere. Fotografirao se zajedno s velikim brojem uglednih osoba među kojima su bili mnogi pravnici i suci, a s Njim su se fotografirali i naši rođaci. Jedna od fotografija koja je snimljena tom prilikom i koja mi je jako draga, predstavlja Bhagavāna koji sjedi na kauču, dok mu je dlan desne ruke položen na srce. Ta fotografija danas resi prostoriju za molitve u našem domu Bengaluru. Bhagavān Baba blagoslovio nas je posjetom tom domu 2. lipnja 2000. godine. Kada je ušao u kuću, uputio se ravno u prostoriju za molitve i pažljivo promatrao sve, uključujući i fotografije božanstava. Njegov je pogled pao na fotografiju koja je bila snimljena 1976. godine. Njegove su se oči ozarile i na licu se pojavio širok osmijeh. Prije no što je uspio bilo što izgovoriti, ja sam spomenuo kako je ta fotografija bila snimljena tijekom Njegovog prethodnog posjeta našem domu. On je odmah odvratio uz osmijeh: 'Ne ovom domu već starom domu, kući tvojega oca.' Nakon toga se prisjetio posjeta do najmanjih

pojediniosti, vremena koje je tamo proveo i ljudi koji su bili prisutni, kao da se posjet održao tek prije nekoliko dana.

Dar milosti našoj obitelji

Između ta dva posjeta Bhagavān nas je na razne načine privlačio sve bliže i bliže. Tijekom proslave Njegovog rođendana 1978. godine mi smo bili u Prasanthi Nilayamu i cijela obitelj je bila pozvana u Poornachandru, Bhagavānovu rezidenciju gdje smo svi dobili poklone. Poklon koji sam ja dobio bio je srebrni prsten. No, najdragocjeniji poklon bio je blagoslov i riječi da sam ja onaj koji je željan znanja – *vidyārthin* i da ne postanem željan pojavnog svijeta i onoga što je zamjetljivo osjetilima – *viśayārthin*, što znači da bi naš cilj trebao biti stjecanje znanja, a ne materijalni predmeti i ugoda. Taj je blagoslov došao u vrijeme kada sam upravo polagao ispite u srednjoj školi. S tim riječima koje su cijelo vrijeme odzvanjale u mojim ušima, uspio sam završiti tri profesionalna stupnja prije nego što sam doživio 22 godine života.

Godine 1981. nakon što sam stekao zvanje pravnika i ovlaštenog knjigovođe, potražili smo Svamijev blagoslov za moje vjenčanje s djevojkom iz Mumbaija koju sam odabrao. Svami je utišao sve strahove i blagoslovio vjenčanje. Uvjerio je mojega oca da će se On pobrinuti za našu obitelj i da nema nikakvog razloga za strah ili zabrinutost. Uvjerio nas je kako je djevojka najbolji mogući odabir za našu obitelj. Može li se može očekivati nešto više od takvog božanskog blagoslova?

Svamijeva milost prožeta ljubavlju tekla je neprekidno. Nije bilo trenutka koji bi promaknuo Njegovoj pažnji. Niti jedno važnije događanje u našem životu nije prošlo, a da On nije bio njegov sastavni dio. U vrijeme rođenja naše prve kćeri Kamale, 1982. Godine, došlo je do određenih komplikacija i moja je supruga bila jako uznemirena. Nakon 15 dana Baba nas je pozvao i blagoslovio majku i dijete rekavši: „Nema razloga za brigu. Ja ću se pobrinuti za sve.“ Moja se supruga oporavila, a djevojčica je sada već odrasla osoba i majka je dvoje djece. Na sličan su način rođenja naše druge i treće kćeri bila obilježena Svamijevim blagoslovom. Nakon toga On nas je često pozivao na razgovore.

Jednom nam je prilikom najavio unaprijed kako će cijelu obitelj pozvati na razgovor sljedeći tjedan. Bilo je jako neobično što je Bhagavān dao takvu najavu unaprijed. U obitelji je vladalo veliko uzbuđenje i zanos. Djevojke su razgovarale o tomu što bi trebale učiniti da bi izrazile svoju predanost Bhagavānu i kako Ga učiniti sretnim. Na kraju su odabrale program. Došao je i taj dan. Kao što je Svami i obećao, bili smo pozvani za razgovor u Trayee Brindavan. Osim naše obitelji nitko drugi nije bio pozvan na razgovor. Djevojke su zamolile dozvolu da otpjevaju poklonstvenu pjesmu za Bhagavāna. On se nasmiješio, slušao sklopljenih očiju i pjevao zajedno s djevojkama. Pjesma je bila *Purandaradasa Kriti* „Sada Yenna Hridayadalli Vasa Mado Srihari – O, Gospode, molim Te, stoluj cijelo vrijeme u mojemu srcu“, pjesma koju je

odabarala Kamala. Cijeli je Trayeee Brindavan odzvanjao od pjesme. Nakon te pjesme slijedilo je pjevanje priče o Gospodu Nārāyani – *nārāyanīva* koju je otpjevala moja supruga, uzdižući vrline Nārāyane pred Lotosovim stopalima Avatara Kaliyuge. Svami je bio izuzetno zadovoljan i blagoslovio je cijelu obitelj poklonima.

Čini se da Svamijeva promatranje i pažnja nikada nisu zaobišli našu obitelj. Kada smo svi zajedno planirali provesti praznike u Rusiji, Svami nas je pozvao na nekoliko razgovora i mojim je kćerima poklonio tri zlatna lančića. Kasnije smo utvrdili, nakon pažljivog uspoređivanja, kako je svaki od lančića drugačije dužine. Svami nas je isto tako blagoslovio voćem. Kada smo napuštali Brindavan, jedan nas je sevak obavijestio da je potrebno u automobil staviti jednu kutiju. Kako nisam očekivao nikakav poklon iz Brindavana, otvorio sam kutiju i utvrdio da se u njoj nalazi oko 20 kilograma indijskih slatkiša. Nisam znao što učiniti sa tim slatkišima zato jer smo već te večeri letjeli za Rusiju. Bio sam ponukan ponijeti te slatkiše sa sobom. Prepakirao sam ih u jedan kovčeg i ponio ih u Rusiju ne znajući što ću s njima tamo učiniti. Nakon što sam stupio u vezu s nekim poklonicima u Moskvi, konačno sam upoznao jednu gospođu koja nas je pozvala na pjevanje bhajana u svojem domu. Ponovno sam dobio poriv da ponesem kovčeg sa slatkišima u njezin dom. Kada sam im rekao da sam donio slatkiše iz Brindavana bili su jako uzbuđeni i izrazili su veliko oduševljenje. Rekli su mi da su očekivali da im Bhagavān pošalje slatkiše jer su Mu posljednjih nekoliko dana upućivali molitve da im pošalje posvećenu hranu – *prasāda* za njihovu Narayana sevu koju će održati u sirotištu, sljedeći tjedan. Božanski je igrač pokazao kako On, da bi priskočio u pomoć svojim poklonicima, nadilazi zemlje, ljude i vrijeme.

Neprekidna Babina ljubav i briga mogu se vidjeti iz brojnih događaja koji su se zbili tijekom mnogih godina. Jedan od tih događaja povezan je s posjetom naše obitelji Kini. Bhagavān Baba boravio je u Svojoj rezidenciji u Brindavanu. Spomenuo sam Mu kako planiramo putovanje u Kinu, no moja je supruga bila neodlučna hoće li nam se pridružiti jer je naša kćer imala ispите. Sljedećeg dana tijekom daršana Baba se zaustavio ispred moje supruge i rekao joj da ne brine oko ispita naše kćeri i da će se Bhagavān pobrinuti za nju tijekom našega putovanja u Kinu. Tada je moja supruga spomenula Babi da tijekom našega putovanja u Kinu pada rođendan naše kćeri. Baba joj je istoga trenutka rekao da zamoli našu kćer da bude u Brindavanu na svoj rođendan i da će ju On blagosloviti. Uz ta uvjeravanja moja je supruga pristala pridružiti nam se na putu u Kinu. Baba joj je isto tako rekao da će On biti s nama cijelo vrijeme tijekom putovanja. Kada smo već bili na kraju putovanja, nalazili smo se u Pekingu i bio je to dan kada je naša kćer slavila rođendan. Otišli smo u trgovinu Friendship Store da bismo nešto kupili. Kada smo ušli u trgovinu, uputili su nas na prvi kat. Hodali smo naokolo. Već iz daljine zamijetio sam prekrasnu kamenu ploču na kojoj je bio ugraviran Baba. Prišao sam tom štandu iznenađen da sam naišao na Babu u toj trgovini i raspitivao se je li taj predmet na prodaju. Prodavač nije bio

siguran. Nakon što se raspitao kod nadređenog, upitao me je znam li ja tko je Baba i govorio mi o tomu kako Baba živi u Indiji. Platilo sam cijenu koju su tražili i donio gravuru u našu hotelsku sobu te rekao supruzi kako nam je Svami poslao poklon. Bila je presretna kada sam odmotao paket i pokazao joj Babin lik. Nije mogla vjerovati svojim očima. Baba je održao svoje obećanje da će 'On biti s nama cijelo vrijeme'. Istoga dana Baba je pozvao moju kćer u Brindavan i blagoslovio ju, rekavši kako se njezini roditelji u Kini dobro provode.

Mali Babin poklonik

Rođenje naše unuke 2009. godine bilo je na sličan način obilježeno milošću Bhagavāna Babe. Tijekom jednog razgovora Svami je upitao moju kćer: „Yenu Samachara?“, što znači „Što ima novoga?“ To je uobičajeni način na koji stariji pokušavaju saznati je li žena trudna, posebno kada se radi o ženi koja je tek vjenčana. Moja se kćer zarumenila i poricala da nešto zna. Nekoliko dana kasnije liječnici su potvrdili da je trudna. Svami se s ljubavlju cijelo vrijeme raspitivao o njezinom stanju. Djevojčica se rodila na dan Vijayā Daśāmī, deseti dan sjećanja pobjede nad zlom i porocima. Svami se i dalje nastavio zanimati za djevojčicu i ona je u kratkom vremenu postala veliki poklonik. Sjedila bi satima s velikom pozornošću na Svamijevom daršanu i pozdravljala Ga prilikom Njegovog dolaska. Uvijek nas je pratila kada smo posjećivali Prasanthi Nilayam, što je bilo toliko često da nas je Bhagavān jednom prilikom upitao živi li dijete s nama ili sa svojim roditeljima. Rekao sam Babi da Mu je dijete toliko predano i da ustraje na tomu da ide s nama svaki puta kada odlazimo u Prasanthi Nilayam i da uvijek uživa u daršanu. Isto tako sam mu rekao kako uvijek ustraje na tomu da sluša bhajane i Svamijev arati prije odlaska na počinak. Baba je na isti način odgovarao toj sićušnoj poklonici koja je imala manje od dvije godine i često joj se obraćao i pozdravljao ju sa sjajem u očima, dodirivao ju po obrazima i dozvoljavao da dotakne Njegova stopala – *pādanamaskāra*. Nakon što je Baba napustio fizičko tijelo – *mahāsamādhi*, ona je ustrajala na tomu da ode na Njegov daršan. Obišla je oko kovčega u kojem se nalazilo Babino tijelo, učinila pozdrav Sashtanga *namaskār* i rekla „Bye Baba“ isto kao što Ga je svaki puta običavala pozdraviti nakon daršana. Nekoliko dana nakon toga rekla nam je kako joj je Baba rekao da je umoran i žedan i da se sada odmara, ali da će se vratiti. Na takav se način Baba odnosi i odgovara svojim malim poklonicima koji Ga vole.

Odgovornosti u Svamijevim zakladama

Zaokupljeni zahtjevnim profesionalnim životom, obvezama prema obitelji i sudjelovanjem u poklonstvenim aktivnostima u našem obiteljskom hramu, a to je Sri Channakeshavaswamy hram u Sondekoppi pored Bengalurua, često sam se pitao kako mi je Svami omogućavao da nađem vremena da bih izvršavao svoje dužnosti u Svamijevim zakladama. Prisjećam se kada je bila građena superspecijalistička bolnica u Bengaluru 2000. godine, Bhagavān me je uputio

da posjetim gradilište i provjerim kako poslovi napreduju. Nakon toga posjeta, sljedećega dana, cijela je naša obitelj bila pozvana na razgovor u Brindavan. Svami je bio jako zadovoljan napredovanjem poslova, iako sam Mu napomenuo kako su potrebna neka odobrenja za izvođenje projekta. Svami mi je spomenuo kako On želi da ja budem član Sri Sathya Sai medicinske zaklade. Bio sam duboko dirnut. Nisam mogao suspregnuti iznenađenje. Uzeo sam Svamijevu ruku u svoje ruke i rekao da sam jako mlad, nemam iskustva na području medicine i da imam velikih obveza vezanih uz obitelj i profesiju te da mi je prije nekoliko godina umro otac. Zamolio sam Ga da me oslobodi te obveze i da se ona povjeri nekom starijem i iskusnijem pokloniku. Svami se nije dao smekšati. Rekao je kako će On učiniti sve i uvjerio me je kako će sama moja prisutnost biti dovoljna. Tada sam dotaknuo Svamijeva Lotosna stopala i zamolio Ga da me blagoslovi na tom novom položaju i predao sam se Njegovoj volji rekavši da će mi sâm Svami dati snage da obavljam svoje dužnosti.

Kao što je i obećao, Svami je to imao na umu uvijek kada je razgovarao sa mnom. U to vrijeme Svami je običavao izlaziti na daršan u Prasanthi Nilayamu u 6.40 sati ujutro. Običavao sam odlaziti iz svojega doma u Bengaluruu u 3 sata ujutro i stići na vrijeme za daršan. Moja me je supruga uvijek pratila. Kada bih trebao o nečemu izvijestiti Babu ili dobiti upute ili vodstvo u vezi s nečim, Svami bi mi prišao blizu i tiho prošaptao: „3 sata“. Prva osoba koja bi bila pozvana u sobu za razgovore bio sam ja. Svami bi se nekoliko minuta posvetio službenim poslovima, a nakon toga proveo duže od sat vremena govoreći o duhovnosti, obiteljskom životu, djeci, obrazovanju i vodstvu mojoj supruzi u njezinim duhovnim nastojanjima. Po završetku našega razgovora, On bi se raspitivao o tomu kakav je moj program za taj dan i, nakon što bih mu podnio izvješće, otišao bih s Babinom dozvolom. On bi nas bogato blagoslovio i rekao mi da se uskoro ponovno vratim. Nije se ni jednom dogodilo da sam trebao čekati zato što je Baba uvijek znao za sve moje raznovrsne obveze i omogućio da budem dio Njegove misije izlazeći mi u susret i olakšavajući mi poslove.

Naši su umovi ispunjeni uspomenu na Bhagavāna Babu. Nedostaje nam Njegov fizički lik. Običavali smo trčati k Njemu svako malo i polagati svoje probleme pred Njega. On je po nama prosipao nemjerljivu ljubav i pažnju. Davao nam je odvažnost i snagu u teškim trenucima, podario nam radost i prosuo Svoje blagoslove po nama. Svaki je pojedinac u okviru četiri generacije naše obitelji imao jedinstveni odnos s Bhagavānom Babom. Imali smo veliku sreću da nam je Njegov dolazak u naš život pružio osjećaj ispunjenja. On će uvijek biti sastavni dio svega što činimo, cijelo vrijeme i sa svakim udahom kojega napravimo. On će nas uvijek voditi na način koji je nespoznatljiv za naših pet osjetila. On je obećao da će biti s nama i da to ne ovisi o tome je li Svami prisutan u svojem fizičkom obliku ili ne. On je uvijek s nama i, tijekom života, stalno osjećamo Njegov dodir kojim nas podsjeća da je On uvijek ovdje. *(Autor teksta je gospodin S. S. Naganand, po zanimanju odvjetnik, član je Sri Sathya Sai središnje zaklade)*

Iz našeg arhiva

PUT DO NAJVIŠEG MIRA

ISTINSKA LJEPOTA LEŽI U DOBRIM OSOBINAMA

U dubini čovjekovog srca, u tom eteričnom prostoru – *ākāśa* stoluje Bog koji je povezan s načelom Sebstva kao što je sunčev sjaj povezan sa sjenom. Svjetlost i sjena povezani su poput blizanaca. Sjenku uzrokuje svjetlost, sjenska uključuje svjetlost, potrebna joj je prisutnost svjetla. Svjetlost i sjenska u svojoj su osnovi nerazdvojni. Na isti su način pojedinac – *jīva*, kao Sebstvo pojedinca i *Brahman*, kao univerzalno Sebstvo, povezani jedno s drugim kao jedan neodvojiv entitet. Pojedinac isto kao i sjenska postoji u *brahmanu* i kroz *brahmana* i sudjeluje u istom božanskom sjaju. Svaki bi pojedinac trebao postati svjestan svojega identiteta.

Tijelo je kočija, a njezin je upravljač intelekt – *buddhi*

Sjenki ima mnogo i međusobno se razlikuju, iako je svjetlost od koje nastaju jedna. Kada se Jedno odražava u mnogima, u mnoštvu pojedinaca, ono se javlja kao Sebstvo kod svakoga od njih, kao promatrač i svjedok na kojega ništa ne utječe. Istinsko Sebstvo – *ātman* je vječno i predstavlja izvor blaženstva. Međutim, kako je obuhvaćeno tijelom, kostima i kožom, čovjek se zavarava vjerovanjem da je izvor blaženstva vanjski omotač, a ne unutanja srž. Zato je osnovna dužnost koju čovjek ima prema sebi to da prodre kroz te omotače i upije više blaženstvo koje može podariti samo *ātman*. Svatko bi trebao, u svojem najboljem interesu, težiti ostvarenju toga načela koje ujedinjuje, toga svojega unutarnjega blaga. Od svih naših duhovnih vježbi – *sādhanā* ova je najznačajnija – postupak ostvarenja te blazine. Duhovna vježba – *sādhana* predstavlja nastojanje i napor da se ostvari željeni cilj.

Tijelo je vozilo, kočija. Vozač te kočije predstavlja načelo intelekta – *buddhi*. Osjetila su konji. Uzde koje sputavaju i upravljaju konjima predstavljaju um – *manas*. Kada je um kolebljiv i nepostojan i kada nema svrhe ni postojanosti, tada konji bjesomučno trče dovodeći u opasnost vozača, intelekt – *buddhi*.

Doživite jedinstvo govora, uma i istinskog Sebstva – *ātman*

Govor je značajna funkcija osjetila i podložna je hirovima uma. Zato je potrebno provoditi nadzor nad umom, umjesto da se onečišćuje pohlepom i osjetilnim užiticima. Isto tako, um ne bi smio skakutati po valovima „da“ ili

„ne“, ili prihvaćanja i odbacivanja, ili odlučnosti i neodlučnosti. Um bi trebao djelovati kao suradnik intelekta – *buddhi*. Govor je podložan umu i služi mu, dok je um podložan intelektu i služi mu – to je način na koji je moguće razviti vrhovni mir – *praśānti*. Imajte na umu i sljedeće: polako i postojano poučavajte intelekt da se usmjeri na istinsko Sebstvo – *ātman*. Govor uz suradnju uma, um uz suradnju intelekta i intelekt u zajedništvu s istinskim Sebstvom – *ātman* – to osigurava postizanje pravog cilja kojemu čovjek teži.

Ako pokušavamo utvrditi koji je temeljni uzrok nevolja i briga koje danas more čovjeka, utvrdit ćemo da je uzrok tomu to što čovjek vrši nasilje nad pet elemenata. Zato promatrajte ono što je dobro, slušajte ono što je dobro i budite dobri. Kada se ljudi ponašaju na takav način, pet će im elemenata podariti svoju milost. Tek kada čovjek osigura milost pet elemenata, doživjet će Božju milost. Možemo li zadobiti milost pet elemenata koji nas hrane i održavaju ako ih zloupotrebljavamo?

Karikiranje napretka u obrazovanju

Ovo je napredak koji je svijet postigao.

Grize se ruka koja te hrani.

Ponižava se učitelj koji prenosi znanje.

To je „napredak“ koji je ostvarilo današnje obrazovanje.

Ljudi su u potrazi za dobrim životom, položajem i bogatstvom,

Ali nisu u potrazi za dobrim osobinama,

Pravim znanjem i ispravnim postupanjem.

Bogatstvo je postalo najvažnije od svega

Dok je ispravnost uzmaknula.

To je „napredak“ koji je ostvarilo današnje obrazovanje.

Karakter i moralnost utamničeni su u knjigama.

Um je potpuno onečišćen.

Cjelokupno se djelovanje temelji na sebičnosti.

To je „napredak“ koji je ostvarilo današnje obrazovanje.

Teluški stihovi

Može li se to nazvati stvarnim napretkom? Jesu li to stvari koje bi bilo tko trebao naučiti? Sve što se danas uči služi samo tomu da bi onečistilo srce. Današnje obrazovanje ograničeno je na ono što potiče sebičnost i osobni interes. To što bi trebalo naučiti je kako biti od pomoći drugima i kako spoznati Sebstvo. Obrazovanje bi nas trebalo osposobiti da spoznamo jedinstvo svih bića. Kamo god pogledam, ne mogu naići ni na jednu istinski obrazovanu osobu. Svi izgledaju neobrazovano. Mnogi čitaju knjige, no to znanje nije obrazovanje.

Stupnjevi obrazovanja i znanja ne čine neku osobu obrazovanom. Bez mudrosti i dobrih osobina obrazovanje nema nikakvog značenja.

Kako ljudski život učiniti božanskim

Obrazovanje bi trebalo biti namijenjeno tomu da nam omogući da vodimo dobar život, a ne samo da zarađujemo novac potreban za preživljavanje. Naučiti od znanstvenika kakva je kemijska struktura vode predstavlja svojevrsno znanje koje može biti od pomoći čovjeku prilikom traženja posla. Ali, kako dobro koristiti vodu da bi svi od nje mogli imati koristi, predstavlja znanje duha. To više znanje uzdiže život i čini ga smislenim. Kada se svjetovno i duhovno znanje ujedine, tada ljudski život postaje božanskim.

U državi Kannada postoji izreka: „Lotos je ukras vode. Zgrade su ukrasi grada. Valovi predstavljaju ukras oceana. Mjesec je ukras neba. Vrline su ukras ljudskog života.“ Bez dobrih osobina svi ostali ukrasi su bezvrijedni. Ljepotu koju je stvorio Bog nije moguće nadvisiti bilo kojim drugim ukrasom. Ljepota je ta koju bi trebalo cijeniti. Ljepota je Bog. Zašto ju pokušavati uljepšati? Kada ste obdareni prirodnom ljepotom, čemu koristiti umjetno stvorenu kozmetiku? Prava ljepota leži u dobrim osobinama.

- Izvadci iz Bhagavānovih rođendanskih govora

BHAGAVĀN JE UVIJEK S NAMA

R. J. Rathnakar

Bhagavān prosipa Svoju milost božanske ljubavi jednako na svu Svoju djecu, neovisno o kasti kojoj pripadaju, porijeklu, narodnosti, religiji ili jeziku kojim govore. Prirodno je da sunce širi svoj sjaj i toplinu jednako na sve naokolo. Kada sunce izađe, neki ljudi odlaze na posao da bi zaradili za život, neki se uključuju u provođenje dobrih djela, dok neki to isto jutarnje svjetlo koriste kako bi provodili loša djela. Usprkos tomu, Bhagavān je toliko ispunjen ljubavlju da prosipa Svoju milost jednako na sve, bili oni dobri ili loši. Čistoći Svamijeve ljubavi nije moguće pridodati nikakvu zaprljanost.

Bhagavānova ljubav privlači sve

Bhagavān je prepun božanskog nektara. Kada doživljavamo Bhagavānovu ljubav, ispunjeni smo nezamislivom radošću. Zbog te radosti svi poklonici odlaze u Prasanthi Nilayam uvijek iznova, iz raznih dijelova svijeta. Kao što Bhagavān kaže: „Nektar u cvijetu ne privlači pčelu da dođe i uzme ga, već je

pčela ta koja odlazi u potragu za cvijetom.“ Isto tako, svi mi poklonici privučeni smo Bhagavānu i čak i sada ista ljubav privlači poklonike sa svih strana svijeta.

Ono što nam je potrebno je nepokolebljiva vjera i jednousmjerena predanost. Snažna predanost ima sposobnost promijeniti svaku osobu na ovom svijetu. Kao što Bhagavān kaže: „Komad hladnog crnog ugljena može se pretvoriti u sjajni, crveni i plameni predmet kada se udruži s vatrom.“ Na taj način, povezujući se s mislima na Boga i s dobrim mislima, poklonik razvija sve veću energiju i postaje sjajniji.

Mi ne možemo odvojiti miris ruže iz cvijeta ruže. Isto su tako oblik i bezobličnost nerazdvojivi. Mi smo vidjeli Bhagavānov lik i doživjeli njegovu bezobličnu i sveprožimajuću božanskost gdje god bili. Uvijek, kada bismo pomislili na Njega, Njegov bi prekrasan lik ispunio naš um i naša srca. Samo zato što ne možemo vidjeti Njegov lik, to ne znači da On nije negdje u blizini. Bezobličnog Bhagavāna može se osjetiti sve više i više u srcima poklonika i to su doživjeli milijuni poklonika širom zemaljske kugle.

Poučno iskustvo u Hyde parku u Londonu

Meni je to bilo najljepše i najpoučnije putovanje do Njegovih Lotosnih stopala. Kada se usredotočimo na Bhagavāna, ono što doživljavamo je beskrajna ljubav i božanskost. Želio bih podijeliti s čitateljima prekrasno iskustvo kojim me je jednom prilikom blagoslovio Bhagavān.

Slučaj je htio da sam trebao otići u London u studenom 2000. godine. Dan prije moga odlaska došao sam u Prasanthi Nilayam iz Bengalurua kako bih o tomu izvijestio Svamija i dobio Njegov blagoslov. Zbog nekih nepredviđenih okolnosti nisam imao priliku taj dan o tomu izvijestiti Svamija. Navečer sam trebao letjeti iz Bengalurua u London. Učinio sam pogrešku što sam došao po Bhagavānov blagoslov nakon što sam već rezervirao kartu. Kao da me želi provjeriti, Svami mi nije želio pružiti priliku toga dana. Mentalno sam zamolio Svamija za blagoslov i uputio Mu svoje molitve da bude sa mnom tijekom moga putovanja u London. Kako nije bilo druge mogućnosti, morao sam odmah otići.

Kada sam sletio u zračnu luku u Londonu, ponovno sam uputio molitve Bhagavānu da bude sa mnom tijekom boravka. Posao koji sam trebao obaviti, završio sam za dva dana. Sljedeći je dan bila nedjelja. Uputio sam se u razgledavanje Londona. Želio sam vidjeti Hyde park jer sam čuo da je to lijep park i da ga je vrijedno vidjeti.

U Hyde parku bilo je i drugih posjetitelja, poput mene. Šećući parkom, iz daljine sam nekoga spazio. Dogodilo se da je ta osoba gledala mene, a ja sam isto gledao u tu osobu. U stvari, primijetio sam kako me ta osoba stalno promatra i da mi se približava. Bio je to moj prvi posjet Londonu i to je bilo poput susreta dvojice stranaca u Hyde parku.

Polako, ta mi je osoba prišla. Ta osoba nije bila visoka rastom, ali istodobno nije bila ni niska. Bio je to zgodan čovjek s kovrčavom kosom. Došao je ravno do mene i stao ispred mene. Bio sam zapanjen kada je postavio pitanje gledajući me ravno u oči: „Poznaješ li ti Bhagavāna Sri Sathya Sai Babu?“ Nekoliko sam trenutaka ostao bez riječi. U Hyde parku u Londonu prišao mi je stranac i postavio mi to pitanje!

On nije stao na tomu. Izvadio je Svamijevu fotografiju iz džepa, pokazao mi ju i rekao: 'On je Sathya Sai Baba.' Taj je događaj još uvijek svjež u mojoj uspomeni kao da se dogodio jučer.

Nakon što sam se pribrao i ja sam izvadio Svamijevu fotografiju iz moga novčanika i pokazao mu ju. Izraz na njegovom licu pokazivao je kao da je on to već znao. Dajući mi adresu obližnjega Sai bhajan mandira, rekao je: „Tamo poklonici održavaju bhajane koji su jako dobri, idi i uvjeri se.“ Neko je vrijeme išao usporedo sa mnom i stavio ruku na moje rame, a nakon toga je otišao svojim putem rekavši da ima nekog posla.

Tko je to bio? Tko mu je rekao za mene? Ovdje me nitko nije poznao. Niti sam ja nekoga obavijestio o mojemu dolasku. Ja nisam nikomu ni slučajno spomenuo nešto o Puttaparthiju ili Bhagavānu. Sve je to za mene bilo veliko iznenađenje.

Sačuvajmo Bhagavāna u našim srcima

Kada sam se vratio iz Londona, otišao sam u Prasanthi Nilayam kako bih sudjelovao u proslavi Bhagavānovog rođendana. Stajao sam ispred Bhagavāna u Njegovoj rezidenciji. Rekao mi je: „Što? Čini se da si išao u London. Tvoj mi je otac rekao.' Istog trenutka pao sam pred Njegova stopala i zamolio za oproštaj. Uz prekrasan osmijeh koji je zaplesao na Njegovim usnama pitao me: '**Je li te netko u Londonu pitao za Svamija?**'“ Njegov sveznajući osmijeh i pitanje puno smisla odmah su me podsjetili na stranca kojega sam sreo u Hyde parku.

Tko bi to drugi mogao učiniti osim Svamija? Kako možemo otplatiti naš dug zahvalnosti Bhagavānu koji je ocean suosjećanja? On nas uvjerava kako je On uvijek uz nas i da nas štiti isto kao što očni kapak štiti oko!

Odlike koje su potrebne da bismo bili dragi Bhagavānu su bistri um, čisto srce, govor koji se temelji samo na istini i tijelo koje se koristi za služenje čovječanstvu. Svamijevu ljubav moramo osjetiti u sebi. Mi zbog neznanja tražimo sreću i mir u vanjskom svijetu, zaboravljajući da su to neodvojive osobine Boga koji je prisutan u svakomu. Tek kada se usmjerimo prema nutrini, pronalazimo Bhagavāna koji stoluje u nama.

Pretočimo Njegovu poruku u naš život i živimo ga božanski. Upućujem molitve Svamiju da nas sve blagoslovi kako bismo se mogli okrenuti prema nutrini i pronaći Ga u našim srcima.

(Autor: gospodin R. J. Rathnakar, član Sri Sathya Sai središnje zaklade)

SVAMIJEVE LJUDSKE STRANE

Prof. J. Shashidhara Prasad

Svaki je avatar neiscrpni izvor duhovne energije. Oko Sebe kao središta On stvara polje duhovne energije kojim privlači svakoga, isto kao što i crna rupa privlači svaki predmet koji dođe u njezinu blizinu. Svatko, tko bude privučen u to polje putem božanske volje, doživljava prosvjetljenje i oslobođenje od svjetovnih i zemaljskih želja i sjedinjuje se u božanskoj ljubavi.

Avatar postavlja visoke uzore

Utjecaj i djelo avatara bit će otkriveni u velikoj mjeri i opsegu nakon što avatar napusti svoje fizičko tijelo. Svrha Njegove pojave u fizičkom liku je da pokaže čovječanstvu ljudski lik kojega je moguće štovati da bi postavio uzore za živa bića i donio novu poruku nade u današnjem trenutku i zahtjevima koji su primjereni određenom vremenskom razdoblju – *yuga*. Kada bi avatar imao samo obilježja koja nisu ljudska, tada Njegov život ne bi mogao biti primjer običnim smrtnicima. To je objašnjeno u izjavi koju je Bhagavān često ponavljao u Svojim govorima: „Moj život je moja poruka.“ Poruka avatara odvrća ljude od njihovih neispunjenih svjetovnih želja i privlači ih u određeno duhovno središte. Prava misija avatara započinje tek onda kada počne privlačiti ljude u svoje okrilje. Avatar je poput snažnog izvora svjetlosti koja osvjetljuje naš intelekt i omogućuje nam da spoznamo istinu u njezinom pravom smislu.

Avatar će se promijeniti iz božanskog u ljudski lik i iz ljudskog lika u božanski u skladu sa Svojom voljom, isto kao što i valovi mogu mijenjati čestice materije. Biti će jako teško zapaziti Njegov lik. Pokloniku će predstavljati veliku pogrešku ako promatra avatara samo kroz svakodnevni zemaljski život i aktivnosti, ne uzimajući u obzir Njegovu bezgraničnu dimenziju. To bi bilo kao da, kada kažemo „kuća“, mislimo samo na ulazna vrata. U tom će slučaju poklonika progutati privid po božanskoj volji – *yogamāyā*. Ljudski će nam vid avatara, međutim, otkriti primjere koje bismo trebali usvojiti u uvjetima našeg vremena.

Nemojte dozvoliti da vas ljudski vid avatara dovede u zabunu

Doživljaji Svamijeve božanske igre – *līlā* ovise o pojedincu. Ta je iskustva potrebno zabilježiti i podijeliti s drugima. Poklonici bi trebali usmjeriti pažnju na božanske igre avatara i na poruku koju širi svojim životom, a da se ne zaljubljuje u pojedinca koji dijeli svoja iskustva. Osoba koja dijeli svoja iskustva

je poput velike ništice. Vrijednost će poprimiti samo ako bude povezana s Bhagavānom. Veličina broja koji će biti pridodan ništici razlikovat će se od osobe do osobe i ovisit će o prošlim dobrim djelima i duhovnoj povezanosti s Bhagavānom. Zato ne bi trebalo pripisivali veličinu pojedincu koji dijeli svoja iskustva jer je on samo medij za avatara. Potrebno je spomenuti da avatar zna sve, ali ostaje tiho i ponaša se poput neukog djeteta kao da On ništa ne zna. To ponekad može poklonika dovesti u zabludu da pomisli kako On nije božanski.

Praktične pouke iz Bhagavānovog života

Želio bih podijeliti s vama neka iskustva koja jasno oslikavaju ljudsku stranu voljenog Bhagavāna.

Nakon što sam preuzeo dužnost prorektora Njegovih čuvenih ustanova, mjesec dana sam stanovao u Shanti Bhavanu. Želio sam se preseliti u prostor u kojemu je boravio bivši prorektor. Jednom prilikom, tijekom večere, zamolio sam Svamija dozvolu za preseljenje. Istog je trenutka On zamolio gospodina Chakravarthija da započne izgradnju bungalova za prorektora i prostorija za profesorski zbor. Vjerujem da je takav Svamijev postupak bio potaknut činjenicom da sam kao prorektor Sveučilišta u Mysoreu živio u raskošnoj zgradi koju je Svami posjetio u nekoliko prilika. Možda je želio vidjeti kakva će biti moja reakcija. Odmah sam odgovorio da bih se želio preseliti u W-1/A-7 jer je prostor bio nedavno oličen i bio je spreman za useljenje. Svami je pogledao u kalendar – *pāncānga* i blagoslovio moje preseljenje navodeći datum i vrijeme.

Običavao sam polagati velik broj zahtjeva pred Svamija na Njegov blagoslov i odobrenje. On me je uvijek upozoravao da bih strogo trebao slijediti pravila i odredbe koje je propisala vlada. Svami je običavao pažljivo slušati i davati odgovarajuće vodstvo i odobrenje. Jednom sam prilikom objašnjavao potrebu da se naš fakultet ovlasti za održavanje radionica i konferencija kako bi bili izloženi najnovijim kretanjima u istraživanju i višem obrazovanju. Blagoslovio je tu zamisao i napomenuo kako je moja prosudba bila ispravna i kako bih, u vezi s tim, trebao pažljivo donijeti odluku. Jednom je prilikom Svami bio vidno uznemiren kada je jedan od članova našeg fakultetskog vijeća napustio sveučilište i pridružio se nekoj drugoj organizaciji, ali mu je nakon nekoliko godina dana dozvola da se vrati. Poruka koju nam je Svami želio dati je da bismo trebali biti vjerni ustanovi koja nam je pomogla da napredujemo i da ne bismo trebali prelaziti s jednog mjesta na drugo što će imati utjecaja na akademske aktivnosti i programe te ustanove.

Dr. Manmohan Singh, premijer Indije, pristao je biti glavnim gostom na 29. svečanoj podjeli diploma u skladu sa Svamijevom voljom. Njegov je ured o tomu izvijestio samo jedan sat prije početka programa jer je zasjedanje Parlamenta započelo toga istoga dana. To je Bhagavānu bilo poznato. Svami nije započeo Svoj svečani govor nakon jednog sata kada su neki to od Njega zamolili. Bio je svjestan pretrpanog programa i rasporeda premijera. Njegova je

namjera bila da premijer napusti svečanost u skladu s programom koji je dostavio njegov ured, a nakon toga će On održati Svoj svečani govor. Voljeni je Svami blagoslovio premijera i članove njegove obitelji kako bi mogli otići. No, premijer je odlučio ostati i poslušati Svamijev govor. Skrivena poruka koju nam je Svami želio prenijeti je da bi trebalo poštovati obveze pojedinih osoba i prilagoditi se kako bi im se omogućilo da prisustvuju događanjima koja su važna.

Obilježavanje svečanosti Deepavali organizirano je u veličanstvenom stilu na Hill View stadionu 2010. godine. To je bilo nešto nevjerojatno. Oni među nama koji su sjedili blizu Svamija i promatrali, mogli su vidjeti djetinju razdraganost na Njegovom licu uvijek kada bi vatromet rasvijetlio nebo, pokazujući da je Bog kao i dijete, s nepodijeljenom brigom i ljubavlju za sve živo i neživo što je stvorio.

Donesena je odluka da se održi dvodnevni Sportski susret 2011. godine u skladu s Bhagavānovom dozvolom. Stadion je bio i osvjetljen kako bi se mogao pratiti i program koji se održavao kasno navečer. Kada je raspored susreta bio predstavljen Svamiju, Njegove su misli bile usredotočene na udobnost poklonika. Tijekom siječnja poslije podne će sjati žarko sunce, a navečer će biti prilično hladno. Svami nas je na to upozorio, kao i na činjenicu da ne postoji sjenovit prostor ili zaštita za poklonike koji će doći pogledati susret - ni od sunca kao niti od hladnoće. Bili smo dirnuti Njegovom brigom i molili Ga da blagoslovi održavanje susreta u vrijeme koje će biti dobro za poklonike, u skladu s Njegovom božanskom voljom. To odražava Njegovu beskrajnu ljubav i brigu za poklonike.

(Autor: prof. J. Shashidhara Prasad, prorektor Sri Sathya Sai instituta za više obrazovnje)

SREĆA JE JEDINSTVO S BOGOM

Dr. Narendranath Reddy

Naš voljeni Gospod Sai, koji je naša božanska majka i otac, štiti nas, čuva i vodi u svakom trenutku našega života. Mi ne možemo riječima izraziti našu zahvalnost na toj beskrajnoj ljubavi, milosti i blagoslovima koje smo primili od naše božanske majke Sai.

Četiri koraka na duhovnom putovanju čovjeka

Jednom sam upitao Svamija kako bih mogao izraziti zahvalnost na svemu što je On učinio za mene i moju obitelj. Svami je odgovorio: „Možeš li učiniti nešto za mene?“ Odgovorio sam: „Da“, očekujući da će Svami zatražiti od mene

da izvršim nekakav značajan projekt u Njegovoj božanskoj misiji. Na moje iznenađenje, Svami je rekao: „Budi sretan, budi sretan, budi sretan.“ U početku, to je izgledalo jako jednostavno, no nakon dubokog promišljanja spoznao sam da je sreća, u stvari, krajnji cilj života. Svami kaže: „Sreća je jedinstvo s Bogom“, što je svrha ljudskog života. Svami prekrasno pjeva: „Ljubav je moj lik, blaženstvo je moja hrana.“ Kako ćemo ostvariti taj cilj? Odgovor se nalazi u Njegovom imenu „Sai Baba“. **SAI** – „See Always Inside – Uvijek pogledajte u nutrinu“, a nakon toga mi doživljavamo **BABA** – „Being, Awareness, Bliss and Atman – Postojanje, svjesnost, blaženstvo i istinsko Sebstvo – *ātman*.“

Svami nam daje četverostruku formulu – uvijek misliti na Boga, opažanje – *sālokya*, bliskost s Bogom – *sāmīpya*, sličnost i poistovjećivanje s Bogom – *sārūpya* i potpuno jedinstvo s Bogom, sjedinjenje – *sāyujya*, formulu koja će nas dovesti do toga cilja. Trebamo se kretati naprijed, od razine da uvijek mislimo na Boga do krajnjeg cilja, sjedinjenja, koje predstavlja spoznaju da smo Sai i mi Jedno.

Putovanje na duhovnom putu vodi tražitelja prema naprijed, od dvojnosti – *dvaita* do nedvojnosti – *advaita*, od tame neznanja do svjetlosti znanja, od smrti (poistovjećivanja s tijelom) do besmrtnosti (spoznaje atmičke prirode), od različitosti do jedinstva i od nestvarnosti pojavnog svijeta do stvarnosti nepromjenjive božanskosti.

Sālokya: Prva razina je opažanje Boga, na kojoj mi dolazimo u svijet Boga. Na početku dolazimo u Saijevo okrilje samo po Njegovoj božanskoj milosti. Nakon toga, kako kročimo tim duhovnim putem, koji se može usporediti kao hodanje po oštrici britve, potreban nam je dobar i savršen vodič, takav kao što je Sri Ramahrishna Paramahansa ili Sri Ramana Maharshi. Velik je blagoslov što imamo Bhagavāna, Vrhovnog Gospoda kao našeg duhovnog učitelja – *guru*, vodiča i Boga.

Drugi božanski blagoslov je što živimo u isto vrijeme kada i potpuni – *pūrna* avatar kaliyuge, Sri Sathya Sai Baba, utjelovljenje ljubavi. Od Sathya Saija mi dobivamo sljedeća tri blagoslova: milost viđenja utjelovljenog Boga – *darśana*, dodirivanje utjelovljenoga Boga – *sparśana* i razgovor s utjelovljenim Bogom – *sambhāśana*. Pogled na Gospoda uništava sve grijehе – *darśana pāpa nāśaka*. Samim pogledom na Njega, čak i na Njegovu sliku, naši grijesi budu otplavljeni. Njegov dodir uništava vezanost uz prošla djelovanja – *sparśana karma vimocana*. Jednom, kada Ga dotaknemo, posljedice naših prošlih djelovanja – *karma* sagorjevaju. Kada razgovaramo s Njim, naše brige nestaju – *sambhāśana sankata nāśaka*.

Svami kaže: „Nitko ne može doći k Meni ili u Puttaparthi ako ga Ja nisam pozvao.“ Zato mi dolazimo u Njegovo okrilje jer smo imali sreće da nas je On pozvao, a On zna kada i kako nas pozvati.

Od ranog djetinjstva je sam se molio Shirdi Sai Babi, a da nisam znao istinu da su Sathya Sai i Shirdi Sai jedan te isti. Tijekom mog prvoga razgovora upitao sam Svamija zašto sam trebao čekati tolike godine da budem s

Njim. Svami je odmah odgovorio dajući tri primjera koji su to osvijetlili. Rekao je: „Kao liječnik, ti dobro znaš da se siva mrena na oku ne operira sve dok ne dozrije. Kada se radi o rani, čekaš da ona zaraste i da krasta otpadne sama od sebe, umjesto da prerano pokušavaš skinuti krastu jer će rana ponovno prokrvariti i postupak zacjeljenja bit će produžen. Kada je voćni plod doživio potpunu zrelost, sam će otpasti sa stabla i bit će sladak i ukusan. Kada ga ubereš prije no što je sazrio, plod neće biti sladak. Tako da za sve postoji odgovarajuće vrijeme. Isto tako, ovo je pravo vrijeme da ti budeš sa Mnom.“ Na taj je način sve određeno Njegovom božanskom voljom i svi bismo trebali biti zahvalni što smo bili privučeni pred Njegova božanska Lotosna stopala jer nitko ne može doći Svamiju ako to nije Njegova volja.

Kada nas Svami pozove, mi smo privučeni Njemu kao što magnet privlači iglu, usprkos našim vlastitim željama ili planovima. Jednom sam sreo mladog Nijemca koji je pričao o tomu kako je morao doći k Svamiju. Pratio je svoju suprugu koja je bila Svamijev poklonik i koja je išla u Puttaparthi. Taj je gospodin radio kako rukovoditelj u jednoj velikoj korporaciji i nije bio zainteresiran za posjet Svamiju ili Puttaparthiju. Rekao je svojoj supruzi: „Ja ne idem s tobom u Puttaparthi. Idi i vidi svojega duhovnoga učitelja – *guru* i kada završiš svoj posjet, vrati se i pridruži mi se u Bengaluru. Bračni je par krenuo ekspresnim vlakom iz Delhija u Bengaluru. Slučajnošću koju je režirao Svami, neočekivano se vlak zaustavio na željezničkoj postaji Dharmavaram koja se nalazi u blizini Puttaparthija. Jedan je suputnik rekao njegovoj supruzi: „Ovo se mjesto nalazi u blizini Puttaparthija. Zašto ne sidete ovdje umjesto da se vozite sve do Bengaluru?“ Bilo je oko 2 sata u noći i suprug nije želio da njegova supruga putuje sama u udaljeno selo u to doba noći. Suprotno svojim planovima i željama, sišao je iz vlaka i uputio se u Puttaparthi zajedno sa svojom suprugom. Tada je, nakon Svamijevog daršana zaboravio na Bengaluru i postao je gorljivi poklonik. To nam pokazuje kako nas Svami može pozvati u Svoje okrilje čak i kada se nalazimo tisuće milja daleko i usprkos našim namjerama.

Kada dođemo u Saijevo okrilje, mi od Njega dobivamo tri božanska dara: dar božanskog imena – *nāman*, božanskog lika – *rūpa* i božanske igre – *līlā*. Njegov lijepi lik, slatko ime i prekrasne igre najveći su pokloni i blago. Trebali bismo biti zahvalni na blagoslovima koje dobivamo i koristiti ih da pretočimo Njegovu poruku u naš svakodnevni život.

Sāmīpya: Sljedeća razina je bliskost s Bogom. Nakon što smo vidjeli Svamija i došli u Njegovo okrilje, mi želimo biti u Svamijevoj blizini. Ne samo da Mu želimo biti blizu, već mi želimo biti i u blizini i dragi Svamiju. Svami kaže da je Bog kao cvijet lotosa. Žabe mogu sjediti u blizini lotosa, ali od toga neće imati nikakve dobrobiti. Nasuprot tomu, pčele medarice dolijeću iz daleka i uživaju u medenom soku iz lotosa. Iako je fizička blizina Gopoda poželjna i u njoj se uživa, ono što je važnije je biti drag Gospodu tako da Ga se voli i da Mu se služi svim srcem, umom, dušom i snagom, iz mjesta na kojemu se nalazimo.

Jednom su prilikom studenti čistili Svamijevu sobu i spremište u skladu s Njegovim uputama. Tijekom pospremanja studenti su pronašli tigrovu kožu i pitali su se što s njom učiniti. Naš sveznajući Gospod rekao im je u šali: „Uzmite ju, idite na Himalayu i meditirajte.“ Student, koji je bio veliki poklonik, odvratio je: „Da, Svami. Ja ću otići.“ Svami ga je upitao: „Zašto želiš otići?“ Dječak je odvratio: „Da bih meditirao i imao priliku vidjeti Boga - *daršana*.“ Svami ga je nastavio zadirkivati: „Ali Boga možeš vidjeti sada i ovdje. Zašto želiš ići na Himalaye?“ Ovaj nas primjer uči o tomu da, kada je Bog fizički blizu i dostupan, skloni smo ne cijiniti tu sreću i blagoslov.

Prije četrdeset godina jedan je poklonik iz udaljenoga grada običavao svaki mjesec donositi cvjetni vijenac i košaru punu voća kako bi ih ponudio Svamiju i Svami bi milostivo prihvaćao te poklone. To je trajalo nekoliko godina i poklonik je bio jako sretan. Onda je, jednoga dana, sasvim slučajno upitao: „Svami, ako je moja predanost takva, je li to dovoljno?“ Svami mu je odvratio: „Ako je tvoja predanost takva, to je rasipanje tvojega novca i vremena. To je isto tako i teret koji je oko Mojega vrata. Ako stvarno želiš znati što je predanost, pronađi u Bhagavadgīti 12.poglavlje koje govori o Bhakti yogi i pročitaj stihove, od 13-og pa nadalje.“ Započinje stihom: „Onaj tko ne mrzi nikoga i koji je prijateljski i suosjećajan prema svima.“ Prvo obilježje poklonika je – ljubav za sva bića – *advešta sarvabhūtānām*, neizražavanje mržnje prema nikomu, ne samo prema ljudskim bićima, već i prema svim živim bićima.

U našem rječniku ne bi se smjela nalaziti riječ 'mržnja'. Ako koristimo riječ 'mržnja', tada se ne možemo smatrati poklonikom. Ne možemo reći čak ni: „Ja mrzim zmije. Ja mrzim guštere.“ Jednom, tijekom naše jutarnje molitve u našoj sobi u Puttaparthiju, gušter se popeo na oltar. Naša druga kćer, Harini, gadljiva je na sve što gmiže. Odjednom je primijetila guštera i počela je vrištati. Pomislio sam da se dogodilo nešto strašno. Uvidjevši da je pomutnju stvorio gušter, zamolio sam slugu da ga nježno uhvati i pusti ga vani, u vrtu. Toga istoga jutra Svami je, u Svojemu božanskom govoru kojega je održao prigodom Rāminog rođendana (*Sri Rama Navami*), otpjevao pjesmu sveca Thyagaraje „*Cheemalo Brahmalo Siva Kesavaadulalo...* Ti, boraviš u svim bićima, od mrava do Brahme, a isto tako i u Šivi i Kešavi' ...) čime je htio reći da ista božanskost postoji i u mravu kao i u božanskom Trojstvu. Iste te večeri Svami nas je pozvao na razgovor , a ja sam Ga upitao: „Svami, što da radimo s gušterom koji svakoga dana dolazi na naš oltar i ometa našu molitvu?“ Svami je odvratio: „Trebali biste razmišljati na način da i gušter obavlja molitvu zajedno s vama u sobi za molitve – *pūjā*.“ Tako nas je poučio da vidimo božansko u svemu i odnosimo se suosjećajno prema svim bićima, a to je ono što nas približava Bogu i čini da budemo dragi Bogu.

Sārūpya: Treća razina je sličnost i poistovjećivanje s Bogom – *sārūpya*. Na toj razini mi se ponašamo kao Bog i izražavamo samo božanska obilježja. U svetim spisima zapisano je: „Kakvi su osjećaji, takve su i njegove posljedice. Postajete ono što mislite – *yad bhāvat tad bhavati*“. Najbolji je primjer za to

brat Gospoda Rāme, Bharata, u Rāmāyani. Kada se Gospod Rāma vratio iz Ayodhye nakon četrnaest godina izgnanstva u šumi, stanovnici Ayodhye pripremili su mu veličanstvenu dobrodošlicu i ovjenčali Ga cvjetnim vijencem. Na opće iznenađenje, stanovnici su utvrdili da dvojica braće, Rāma i Bharata, izgledaju potpuno isto i našli su se u nedoumici kojega ovjenčati cvjetnim vijencem. Tijekom tih četrnaest godina Rāminog izgnanstva, Bharata je živio svaki trenutak promišljajući samo o Gospodu Rāmi i na taj je način počeo nalikovati i ponašati se slično kao i Śri Rāma. Bharata je bio lukav i razriješio je nedoumicu stanovnika tako da je pao pred stopala svojega starijega brata Rāme. Istog su trenutka stanovnici prepoznali Rāmu i ovjenčali Ga cvjetnim vijencem. Slično tomu, ako svakog trenutka našega života promišljamo o Gospodu, počinjemo se ponašati poput Njega. Tada naš život stvarno postaje Njegova poruka.

Sāyujya: Posljednja razina je sjedinjenje s Bogom – *sāyujya*. Na toj razini mi postajemo jedno sa Saijem i spoznajemo da smo Sai i mi Jedno. Najbolji primjer za to je Śabarī, još jedan lik koji se pojavljuje u Rāmāyani. Kada je po prvi puta vidjela Rāmu, Śabarī se stopila s Njim. Mi smo imali veliku sreću da smo imali priliku vidjeti Gospoda Sai Rāmu velik broj puta i upitali smo Svamija: „Śabarī Te je vidjela samo jednom i postala je jedno s Tobom. Zašto onda i mi nismo dosegli taj cilj nakon što smo Te vidjeli puno puta?“ Svami je odvratio: „Śabarī je bila velika poklonica koja se tijekom mnogih godina pripremala za prvi susret s Rāmom, stalno promišljajući o Njemu i obavljajući sav posao na način da bi Mu ugodila. Običavala je brati voćne plodove i cvijeće za Njega i čistiti put svaki dan samo s jednim ciljem, a to je da služi i ugodi njezinom dragom Gospodu Rāmi.“

I mi se isto tako trebamo pripremiti za spoznaju Boga tako da stalno promišljamo o Njemu, da Ga volimo i da Mu služimo u svakom trenutku i na svakom mjestu. Boravak u dobrom društvu – *satsanga* pomaže nam u tom postupku. Jednom je poklonik iz Sjedinjenih Američkih Država upitao: „Svami, lako je misliti na Tebe kada smo ovdje u Prasanthi Nilayamu. Ali kako da se ponašamo kada se vratimo natrag u Ameriku gdje nam je prilično teško cijelo vrijeme misliti na Tebe?“ Svami je objasnio: „Dat ću vam jedan primjer. Imate posudu punu vode. Kada posudu ostavite vani, pod utjecajem sunčeve topline voda će isparavati i posuda će se isprazniti. No, kada se ta ista posuda uroni u spremnik vode, voda iz nje neće ispariti i posuda će ostati puna. Vi dobivate Moju milost i ljubav kada ste ovdje. Nakon što ste primili Moje blagoslove i ljubav, ako se okružite društvom svetih i dobrih ljudi i ako pjevate i slušate o slavi Boga, uvijek ćete u mislima biti s Bogom.“ Śabarī je uvijek bila u društvu svetih mudraca i bila je usredotočena samo na jedan cilj, a to je da voli i služi Gospoda. Tako je postala Jedno s Rāmom.

Vidite Boga posvuda

Trebali bismo spoznati svoju prirodu koja je božanska i izražavati ju u svakodnevnom životu. Jednom sam putovao sa Svamijem u Njegovom automobilu, iz bolnice u Prasanthi Nilayam. Kao izraz Svoje ljubavi prema Svamiju, mnogi su ljudi bacali cvijeće i cvjetne vijence na Njegov automobil. Mi smo to promatrali. Jedna starija žena, zapadnjakinja, pokušala je baciti cvijeće na Svamijev automobil, ali bila je jako krhka i slaba tako da je cvijeće palo natrag na nju. Svami je rekao: „Narendra, jesi li vidio ovo? Ta je gospođa željela baciti cvijeće na Moj automobil kao ponudu, ali zato što je slabašna, cvijeće je palo na nju.“ Svami je nastavio: „Ni ne znajući, ona je učinila ono što je ispravno. Ona je tim cvijećem iskazala štovanje sebi zato što je ona u stvarnosti Bog.“ Kako je to bila duboka pouka Božanskog Učitelja izrečena jednostavnim riječima. Svami kaže: „Nemojte tražiti Boga vani, vidite Boga posvuda i spoznajte da ste vi Bog.“

Svami želi da se krećemo od razine da uvijek mislimo na Boga, opažanja – *sālokya* do potpunog jedinstva s Bogom, sjedinjenja – *sāyujya*. Isus je rekao: „Mnogo je zvanih, ali malo odabranih.“ Isto tako, gospod Krišna je rekao: „Od milijuna ljudi koji su u potrazi za Mnom, samo će Me šaćica njih spoznati.“ Svami je dao prekrasan primjer. Od tisuća cvjetova na stablu, samo će nekoliko prerasti u voćni plod. Mnogi će od njih otpasti još u doba cvatnje, a neki kao nedozreli voćni plod. Samo će nekoliko ostati, izrasti u voćni plod i dozreti.

Stalnim ponavljanjem Njegovog slatkog imena, promišljanjem o Njegovom lijepom božanskom liku i, što je od svega najvažnije, primjenom Njegove opće i vječne poruke u svakodnevnom životu, uz postojanu vjeru i ustrajnost, stići ćemo do vrhovnog cilja na kojemu smo Sai i mi Jedno.

Odazovimo se božanskom pozivu: „Ustanite, probudite se i nemojte stati sve dok cilj nije postignut!“

(Autor: dr. Narendranath Reddy, predsjednik Prasanthi vijeća i upravitelj Sri Sathya Sai svjetske zaklade)

ZLATNI RUDNIK BOŽANSKIH ISKUSTAVA

Steen Picullel

Sve dok nisam „susreo“ Sathya Sai Babu 1984. godine, moj je život bio zbrkan, a to su bile prilike koje sam dijelio s mnogima nakon pobune protiv postojećeg društva, 1968. godine. U mojoj obitelji nije postojalo zanimanje za religiju. Moja je baka s očeve strane odlazila u crkvu, no kod kuće nikada nismo razgovarali o vjerovanju ili vjeri. Ta dimenzija mogega života je nedostajala, a da ja toga uopće nisam bio svjestan. Jedna starija žena koju sam poznao

vodila je nedjeljnu školu – vjersku pouku. Ponekad bih odlazio tamo i osjetio šapat iz drugoga svijeta, no svakodnevni me život ubrzo vratio u svakodnevicu. Bio sam zbunjen kao što su u to vrijeme bili zbunjeni i mnogi drugi.

Otkrivenje

Godine 1983. spremao sam se provesti zimske praznike na Karipskim otocima koje sam već puno puta prije posjetio. Otišao sam u knjižaru u Kopenhagenu u kojoj sam običavao kupovati svoju duhovnu literaturu i zamolio da mi preporuče nekoliko knjiga koje ću čitati tijekom praznika. Pokazali su mi knjigu o Sai Babi, ali moja je reakcija bila: 'Ne, hvala!' Indija i duhovni učitelji – *guru*, to nije nešto što bi bilo za mene. Jednom sam prilikom vidio jednog duhovnog učitelja koji je posjetio Dansku i koji je sjedio na tronu. Ljudi su mu davali novac, a ja sam osjećao da je sve to pogrešno. Nije mi bilo prihvatljivo. Kupio sam dvije druge knjige, a odjednom sam osjetio poriv i rekao: 'Dajte mi i tu knjigu.' Knjiga je bila 'Sai Baba avatar' od Howarda Murpheta. Ponio sam ju sobom na praznike. Vrijeme je bilo prekrasno, i jednoga dana, ležao sam na plaži u Las Palmasu i pročitao ju od korica do korica. Svaki puta kada bih okrenuo stranicu, naišao bih na nešto prepoznatljivo. Vratio sam se kući!

Osjetio sam da mi je sada bilo jasno sve što do sada nisam mogao razumjeti svojim mozgom i znao sam instinktivno, ili negdje u podsvijesti mojega uma ili duše da je ono što sam pročitao bila istina. Znao sam da je Sai Baba istinski. Znao sam da je ono što On zagovara istina. Naravno, On je mogao izvoditi čuda jer u protivnom On ne bi bio ono što je rekao da On jest. Ali, riječi koje je On izgovorio, filozofija koju je On predstavio i duhovnost Njegovih govora koji su bili zabilježeni u toj knjizi potpuno su me zaokupili i obuzeli me spoznajom da je božanstvo sišlo na Zemlju i da je to božanstvo Sathya Sai Baba.

To je bilo kao da sam spoznao u svojem umu i da je to znanje došlo iz neke druge dimenzije. To je na mene snažno djelovalo tako da sam te iste večeri otišao na plažu i razmišljao o tom čudu koje sam upravo doživio, kada mi se odjednom Baba obratio telepatski. Ja Ga nisam vidio, ali On mi je govorio i ja znam da je to bio On. Postavljao sam Mu pitanja i On mi je odgovarao. Suština onoga što je Baba rekao bila je da je Zemlja, naša Zemlja, jedan veliki organizam koji diše – udiše i izdiše – isto kao i naša pluća. Rekao mi je da i Univerzum isto tako diše. To nije bilo nešto što bih ja znao u to vrijeme, ali kasnije sam pročitao da postoji znanstvena teorija o tomu da se Univerzum širi i stješnjava, što znači da bi se moglo reći da diše. Baba je nastavio govoriti da Zemlja izdiše u Univerzum. U tom dahu oni su jedno. Baba je rekao da je dah Zemlje tako onečišćen da je to imalo štetan utjecaj na dah Univerzuma i da se to mora promijeniti. Ja, Steen – kao i mnogi drugi – imat ćemo ulogu koju ćemo igrati u tom poslu. To je suština onoga što se dogodilo. Promatrao sam valove. Mogao sam ih zadržati. Doživio sam i mnoge druge nadnaravne stvari. To je bila vizija, otkrivenje. Bio je to izuzetno snažan doživljaj za najobičnije ljudsko

biće poput mene. Ali, tako je to bilo. Ni trenutka nisam sumnjao u to da je iskustvo stvarno i da sam ja razgovarao sa Sai Babom.

Kada sam se vratio u Dansku, pronašao sam adresu Sai Babinog centra u Kopenhagenu. Prvi puta, kada sam tamo otišao, zakasnio sam na sastanak koji je upravo bio završio – još je samo dvoje ljudi bilo tamo. Ispričao sam im svoju priču i upitao žele li da ih povezem kući jer je moj automobil bio ispred zgrade. Odbili su moju ponudu. Jedna od njih bila je gospođa koja mi je rekla da je osoba poput mene, koja je imala toliko nadnaravnih iskustava, bila predaleko od stvarnosti. U stvari, bila je tako daleko da ona nije željela čak ni prihvatiti moju ponudu za vožnju. Ona je kasnije postala moja supruga! Od toga dana na plaži Svami je potihlo i s ljubavlju vodio i usmjeravao moj život.

Moj prvi posjet Prasanthi Nilayamu

Toliko sam želio osobno vidjeti Sathya Sai Babu tako da sam otišao posjetiti Ga u srpnju 1984. godine, šest mjeseci nakon mojega iskustva na plaži u Las Palmasu. Ono čega se najjasnije sjećam bila je energija u ašramu. Prepoznao sam ju odmah čim sam kroz vrata ušao u ašram – ta energija ljubavi iz drugog svijeta, to sveprisutno znanje koje je izvan područja ovoga svijeta koje je bilo posvuda i znalo je sve. Začudo, Svamijev lik i zračenje nije bilo ono što me je najviše iznenadilo – zato što sam Ga već 'sreo' na plaži u Las Palmasu. On je bio avatar i ja u to uopće nisam sumnjao. Osjećao sam da sam Ga već poznavao i da sam Ga prepoznao. Vratio sam se kući.

Taj je osjećaj trajao dva tjedna. Tada, odjednom promijenio se u djeliću sekunde. Bilo je to poput strijele koja se zaokrenula i po prvi puta sam vidio sebe onakvim kakav stvarno jesam, sa svim svojim pogreškama i manama. Osjetio sam koliko sam nesavršen i odjednom spoznao što je potrebno promijeniti.

Moj prvi razgovor sa Svamijem

Godinu dana kasnije, u kolovozu 1985. godine ponovno sam otišao u Prasanthi Nilayam. Do tada sam postao članom danskog Sai Babinog centra i naučio da duhovni rast ne dolazi iz dana u dan – već od mjeseca do mjeseca i od godine do godine.

Bio sam pozvan na razgovor i jasno se sjećam kako je Svami promijenio moj život. Upitao me je: „Gdje je tvoja supruga?“ Odgovorio sam mu da nisam oženjen. On je uperio pogled ravno u mene i govorio mi o momemu životu, o kojemu je znao svaku pojedinost i završio je riječima: „Zašto se ne oženiš i ne osnuješ obitelj?“ Tada sam znao tko će postati moja supruga. Bila je to Inge koju sam sreo u Sai Babinom centru u Kopenhagenu. Do sljedećeg posjeta Prasanthi Nilayamu, u kolovozu 1986. godine, bio sam oženjen i doveo sam svoju suprugu Svamiju. U sobi za razgovore bilo nas je oko 20 Danaca, a

Thorbjörn Meyer bio je voditelj naše grupe. Svami me je pitao kako sam, a Thorbjörn Meyer je rekao Svamiju da sam se upravo oženio. Svami je pokazao na moju suprugu i rekao: „Znam“ i naš je brak bio blagoslovljen božanskom rukom.

Rad za potrebe Organizacije u Istočnoj Europi i Rusiji

Počeo sam se jako zanimati za rad Sai organizacije i započeo putovati s Thorbjörn Meyerom koji je bio zamjenik Središnjeg koordinatora, Bernharda Grubera, osobe u Organizaciji koju sam najviše cijenio. Gruber je neumorno putovao u zemlje s područja Istočne Europe i postavljao temelje za grupe i centre u tim zemljama zahvaljujući čemu danas Organizacija postoji u tim zemljama. Prvi Sai Babin centar u Rusiji bio je utemeljen 1992. godine u St. Peterburgu.

Thorbjörn Meyer je isto tako dao izuzetan doprinos. On je bio taj koji me je najviše naučio o poslovima u Organizaciji. Putovao sam s njima obojicom zato što sam otkrio da su Istočne zemlje zanimljive, a širenje Svamijevog učenja zlatni rudnik. Nakon toga sam postao zamjenik, prvo Thorbjörnu Meyeru, a kasnije i Bernhardu Gruberu. U stvari, u jednom trenutku Poljska, Mađarska, baltičke zemlje, Republika Češka, Slovačka i Rusija bile su moje radno područje kao zamjenika Središnjeg koordinatora, a kasnije kao predsjednika Zone za 12 zemalja ruskoga govornoga područja.

Svami je uvijek hvalio Ruse zbog njihovog nesebičnog služenja – *sevā* i njihove ljubavi za Njega. Oni svake godine održavaju 8-9 medicinskih kampova, oni hrane siromašne svaki tjedan, oni pomažu starijima služenjem u njihovim domovima i usvojili su nekoliko sirotišta u Zoni. Organiziraju kampove za obitelji i za mlade, a isto tako i kampove s djecom iz sirotišta. ESSE institut neumorno je posjećivao Zonu i do sada je obučio više od 200 učitelja.

Rusi imaju posebnu vezu sa Svamijem. Oni osjećaju Njegovu ljubav, oni prihvaćaju Njegovu veličanstvenost i božanskost. Oni ne slijede intelektualni put razumijevanja – njihova su srca širom otvorena Njegovoj ljubavi – *prema*. Nikada neću zaboraviti vrijeme kada sam posjetio Samarkand i bili smo pozvani u dom prijatelja jednog poklonika za kojega oni nisu znali da je Saijev poklonik. Stara nas je baka upitala što radimo, a ja sam joj dao mali kalendar sa Svamijevom slikom. Ona ju je promatrala dugo vremena. Onda je počela plakati i rekla je: „Ovo je Bog, ovo je stvarno Bog.“

Pričati o Svamiju je kao da otvarate zlatni rudnik. Opisat ću neka od mojih prekrasnih iskustava s avatarom

Svjedočenje mojoj tajanstvenoj božanskoj predstavi

Jednoga dana 1992. godine molio sam Svamija da mi pokaže Svoju slavu. Toga dana, kada je On prošao pored mene, položio je Svoju ruku na moju glavu,

pritisnuo Svojom rukom snažno na gornji dio moje lubanje, dok je jedan od Njegovih prstiju pritisnuo na mjestu trećeg oka. Ja još uvijek ne osjećam da sam se 'prizemljio' od toga trenutka. Promatrati avatara u obavljanju Njegovog zadatka je nešto nadmoćno i tajanstveno. On pruža daržan na kojemu svako dobiva poruku i energiju koja mu je potrebna. Iz dana u dan On prosipa Svoju ljubav na svakoga od nas. Tko sam ja da opisujem ili razumijem? Ja mogu 'samo' biti svjedok ove božanske igre koja nema kraja i zahvaliti Mu što mi je bila dodijeljena uloga u toj božanskog predstavi, kao što je bila dana i svima drugima.

Jednoga dana, tijekom daršana, razmišljao sam o svojem ispravnom djelovanju – *dharm*a – što je bilo pogrešno i što je bilo ispravno? Molio sam Svamija da mi pokaže ako je nešto ispravno ili pogrešno. To je bilo osobno i meni jako, jako važno. Rekao sam Svamiju u mojoj molitvi: „Ako je to ispravno (što je moja duša pomislila), molim Te, dotakni moju ruku, a ako je pogrešno (kao što me je moj intelektualni um mučio s tim), tada nemoj činiti ništa.' Bio sam jako napet i još uvijek jako tih kada je Svami došao do mjesta gdje sam sjedio. Sklopio sam ruke i podignuo ih ispred lica. Svami je uzeo neko pismo od muškarca koji je sjedio do mene a tada je nježno dotaknuo moju lijevu ruku i nastavio dalje... Na taj je način On odgovorio na moju molitvu.

Tok božanske energije

Voditelji Sai organizacije iz raznih dijelova svijeta i Središnji kordinatori bili su pozvani na sastanak u Poornachandra dvoranu tijekom proslave Svamijevog rođendana 1995. godine. Sjedili smo na podu ispred pozornice. Točno u 3 sata poslije podne Svami se pojavio na pozornici i sišao dolje do nas. Ovdje nam je održao govor koji je trajao nekoliko minuta. Nakon toga je prošetao naokolo i obišao nas, tu i tamo s nekim porazgovarao ili potpisao knjigu. Komentirao je planove za izgradnju koje mu je jedan od koordinatora pokazao, a kada je stigao do mene, ostao sam bez riječi.

U trenutku kada je On stigao do mene, gospodin Indulal Shah je rekao da sam ja novi Središnji koordinator za Rusiju. Svami je stao i rekao glasno kako bi Ga svatko mogao čuti: „Znam, znam. Dobro obavljen posao, jako, jako dobro obavljen posao. Svami je jako, jako sretan.“ On je stajao točno ispred mene kada je odjednom počeo raditi kružne pokrete rukom. Spontano sam ispružio svoju desnu ruku. Osjećao sam kao da se Univerzum rastvorio, val energije me je potpuno obuzeo. Svami je za mene materijalizirao vibhuti kojega je sasuo na moju desnu ruku. Zamolio je gospodina Indulal Shaha za komad papira za vibhuti kojega mi je dao i objasnio da ga treba, bili su neopisivi. Za mene On je Bog, otac i majka i moj najbolji prijatelj. U tomu trenutku bio je Vrhovno božanstvo koje je govorilo i bio je Jedan čija mi je stopala bilo dozvoljeno poljubiti.

Jednoga dana vidio sam da se Svami u kolicima približava meni i skupini s kojom sam sjedio. Izgledalo je kao da je sva energija i slava sunca isijavala iz Njega u vibraciji najčišće ljubavi. Osjećaj je bio nadnaravan i energija je u potpunosti bila ispunjena ljubavlju na nebeskoj razini. Nikada neću zaboraviti taj poseban dan tako dugo dok živim u ovom tijelu – a vjerojatno ne ni u sljedećemu!

Danas znam da je potrebno pronaći odgovore na pitanja kao što su: „Tko sam ja?“, „Odakle sam došao?“ i „Kamo idem?“. Kada promišljamo o tim pitanjima, tada na njih dobivamo odgovore. U Bibliji je zapisano: „Traži i pronaći ćeš.“ Sai Baba kaže: „Ako misliš da si prah, tada ćeš prah i postati. Ako misliš da si Bog, Bog ćeš i biti.“ Mi smo ono što mislimo. Zato je važno da koristimo svoj um da mislimo dobro, djelujemo dobro, budemo u dobrom društvu i brinemo se za ljude oko nas.

(Autor: Steen Piculles predsjednik je Zone za zemlje ruskoga govornoga područja u Sri Sathya Sai međunarodnoj organizaciji)

Sjaj božanske slave

NAJČUDESNIJI DAR

Revno smo se pripremali za nadolazeće razgovore i poslije doručka smjestili smo se pored hrama i čekali. Nedugo zatim bili smo upućeni u malu stražnju sobicu i ponovno smo posjedali u polukrugu ispred Babinog stolca. Ja sam se smjestio s desne strane od stolca, a Sharon je sjedila pored mene. Baba je ušao ozaren u Svojem uobičajenom raspoloženju ljubavi i otvorenosti.

Započeo je nakratko razgovarati s nama, a onda je odjednom odrješito napravio kružne pokrete rukom u zraku i stvorio veliku količinu bombona, tako da se gomila uzdizala petnaestak centimetara iznad dlana. Podijelio je veći dio svakomu od nas. Osjećao sam kao da sam se pretvorio u dijete koje sjedi ispred stopala Svetog Nikole u nekoj veličanstvenoj bajci. I mogu vam reći da sam vidio najozbiljnije, najtvrdokornije i najoholije ljude koji su postali djeca pred Babinim stopalima.

On je pozvao mojega brata Donalda da Mu priđe bliže i zamolio ga da sjedne s desne strane, ispred mene. Njegove su oči zaiskrile kada je upitao Donalda što želi. Nakon toga je učinio kružni pokret rukom i materijalizirao prekrasni prsten napravljen od teškog metala s malenom zlatnom figuricom njegovog ljubimca, slonice Sai Gite, sa svake strane zlatnog Babinog lika koji je bio na prednjoj strani. Stavio je prsten na Donaldov prst i prsten je savršeno pristajao. Donald se nasmiješio od uha do uha, ja sam se osjećao kao da se gušim od sreće, dok je Sharon počela plakati.

Bio sam tako sretan što je Baba poklonio tako dragocjen dar mojemu bratu, izražavajući mu toliku ljubav i pokazujući svima nama Svoju veliku moć, tako da sam jedva uspijevao susprezati suze. Baba mu je rekao da će živjeti dugo, da će biti zdrav i sretan i da će biti jako dobar liječnik. Nakon toga su ljudi počeli Babi postavljati pitanja: 'Kako možemo znati da je On s nama kada smo tako daleko?' On se okrenuo prema jednoj ženi u grupi s kojom još do sada nije razgovarao: „Ona zna kada je Baba s njom“, ona se odjednom zarumenjela od uzbuđenja i počela plakati.

Kasnije nam je ispričala priču o tome kako je prvi puta postala svjesna Babine prisutnosti još u Sjedinjenim Državama. Suprotno savjetu članova njezine obitelji, ona je odvela majku iz bolnice u kojoj se oporavljala kako bi ju nje govala kod kuće. Ona je to učinila iz ljubavi, iako je to bio izazovan i težak zadatak. Njezina je majka patila od inkontinencije i bila joj je potrebna stalna njega i pažnja, ali kćer se brinula o njoj s velikom predanošću.

Kako je vrijeme prolazilo, kada bi ušla u sobu u kojoj je bila smještena njezina majka, cijelu bi ju proželi iznenadni i neobjašnjivi valovi osjećaja. Nije imala pojma što bi to moglo uzrokovati, iako je osjećala prisutnost nekoga nepoznatoga, ali istovremeno njoj bliskoga i odredila je taj osjećaj kao ljubav. Tada je čula za sastanke Sai Babinog centra koje je vodila Elsie Cowan i odlučila je da jednom prisustvuje.

Kada je otišla prvi puta, upoznala je Elsie koja joj je dala komadić tkanine od jedne od Babinih haljina. Dotaknula je tkaninu i kao da je kroz nju prošao električni naboj, kao da je odjednom doživjela grčevito stanje zanosna. Sada, tijekom ovoga razgovora s Babom ona je bila sigurna kako je On znao što je ona doživjela i da se Njegova napomena odnosila na to.

Baba je počeo materijalizirati druge predmete i razgovarati s ljudima pokazujući im da zna sve o njima i davati savjete. Kao odgovor jednoj ženi koja se žalila na poteškoće koje ima s očima, On je materijalizirao medaljon i uputio ju da ga uroni u vodu i da svaki dan stavi nekoliko kapljica te vode u oči.

Baba je nakon toga primio svakoga od nas odvojeno. Lila je zatražila nešto za što je molila nekoliko posljednjih mjeseci. On je odgovorio tako da polako napravo korak unatrag kao da se igra, Njegove su oči blistale, Njegovo je lice zario široki osmijeh i odgovorio joj je istim onim riječima koje je ona koristila kada Mu je upućivala svoje molitve. On jednostavno nije mogao znati koje su to riječi bile i ona je bila oduševljena.

U vezi s brigama i željama koje je moja supruga izražavala za našu djecu, Baba je odgovorio raspravom za koju je ona smatrala da odražava poznavanje njihovih osobnosti i On je materijalizirao medaljon za jedno od njih. Rekao mi je da ne brinem oko stvari vezanih s novcem i govorio mi je o mojemu duhovnom razvoju, a ja sam bio svjestan da On zna moje najdublje težnje i nastojanja. Bio sam ispunjen blaženstvom. Kao odgovor na moje pitanje o vremenu koje provodim uz Njega, On je odgovorio: „Prvo se trebaš posvetiti dužnostima kod kuće, a kada tvoja djeca odrastu, imat ćeš više slobode.“

Kada smo ponovno sjedili svi zajedno, Baba je napravio kružni pokret rukom u zraku i stvorio malene posjetnice s Njegovom slikom i adresom te podijelio po jednu svakomu od nas. On je bio s nama uvijek, rekao je. Nakon riječi podrške i ljubavi, podijelio nam je paketiće vibhutija.

Kao obično, iako su materijalizacije za vrijeme razgovora dojmjljive, što se mene tiče najjače je djelovanje imalo Njegovo nepogrešivo poznavanje svakoga od nas i Njegova sposobnost da mi pokaže da On stvarno i doslovno je s nama, čak i kada fizički nije prisutan. Konkretna doživljaj sveprisutnosti bića kojega volimo – doživljaj koji se nastavlja tijekom cijeloga našega života i ispunjava ga dubokim osjećajem sigurnosti i zaštite – to je najčudesniji dar!

PRIČA S POSLJEDNJE STRANICE

Zadobijte Božju ljubav

Svaka osoba teži za srećom i mirom. Nitko ne želi nevolje. Međutim, pogreška leži u njima i u činjenici da nisu u stanju spoznati gdje je moguće pronaći istinsku sreću i mir. Pravu sreću i mir nije moguće naći u bogatstvu i vlasništvu kao ni u akademskim, materijalnim ili znanstvenim zvanjima. To sve nam pruža samo prolazni i kratkotrajni mir i sreću. Pravi mir postoji samo u Božjoj ljubavi. Pravo nastojanje čovjeka u životu trebalo bi biti da zadobije Božju ljubav.

- *Baba*